

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/2162 IRÁNYELVE

(2019. november 27.)

a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 52. cikkének (4) bekezdése meglehetősen általánosan határozza meg a fedezett kötvények strukturális elemeire vonatkozó követelményeket. Ezek a követelmények csupán azt írják elő, hogy a fedezett kötvényeket olyan hitelintézetnek kell kibocsátania, amelynek székhelye valamely tagállamban található, és hogy a fedezett kötvényeknek különleges közfelügyelet és kettős fedezeti mechanizmus hatálya alá kell tartozniuk. A nemzeti fedezettkötvény-keretszabályozások sokkal részletesebben foglalkoznak ezekkel a kérdésekkel. Az említett nemzeti keretszabályozások további strukturális rendelkezéseket is tartalmaznak, különösen a fedezeti halmaz összetétele, az eszközök elfogadhatósági kritériumai, az eszközök összevonására (halmazosítására) vonatkozó lehetőség, az átláthatósági és jelentéstételi kötelezettségek, valamint a likviditási kockázat mérséklésére vonatkozó szabályok tekintetében. A tagállamok szabályozási megközelítései érdemben is eltérnek. Több tagállamban nincs is fedezett kötvényekre vonatkozó külön nemzeti keretszabályozás. Következésképpen az uniós jogban egyelőre nincsenek meghatározva azok a fő strukturális elemek, amelyeket az Unióban kibocsátott fedezett kötvényeknek teljesíteniük kell.
- (2) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 129. cikke további feltételekkel bővítette a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett, a tőkekövetelmények tekintetében kedvezményes kezelésben részesüléshez szükséges feltételek körét, amelyek lehetővé teszik a hitelintézeteknek, hogy kevesebb tőkét kelljen tartaniuk a fedezett kötvényekbe való befektetések esetén, mint más eszközökbe való befektetések esetén. E további követelmények az Unión belül növelik ugyan a fedezett kötvényekre vonatkozó harmonizáció mértékét, de konkrét céljuk azon feltételek meghatározása, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy a fedezettkötvény-befektetők az említett kedvezményes kezelésben részesülhessenek, és ezek a követelmények az 575/2013/EU rendelet keretén kívül nem alkalmazhatók.
- (3) A 2009/65/EK irányelvben szereplő fogalommeghatározást más uniós jogi aktusok, mint például az (EU) 2015/35 ⁽⁵⁾ és az (EU) 2015/61 ⁽⁶⁾ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet, valamint a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ is referenciaként használja azon fedezett kötvények azonosítása céljából, amelyek részesülnek az említett jogi aktusok alapján a fedezettkötvény-befektetők számára nyújtott kedvezményes kezelésben. E jogi aktusok azonban céljuknak és tárgyi hatályuknak megfelelően eltérő megfogalmazással élnek, és így nem egységes a „fedezett kötvény” fogalmának használata.

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 56. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 18-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. november 8-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II.) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- (4) Alapjában véve a fedezett kötvények kezelése az ilyen kötvényekbe való befektetés feltételei tekintetében harmonizáltnak tekinthető. A fedezett kötvények kibocsátásának feltételei tekintetében azonban hiányzik az uniós szintű harmonizáció, ami több következménnyel is jár. Először is, a kedvezményes kezelés egyaránt alkalmazható olyan különböző eszközökre, amelyek jellege, valamint kockázati szintje és befektetővédelmi szintje eltér. Másodszor, a nemzeti keretszabályozások közötti különbségek vagy egy ilyen keret hiánya és a „fedezett kötvény” közösen elfogadott fogalom meghatározásának hiánya akadályokat képezhet a fedezett kötvények valóban integrált egységes piacának kialakítása előtt. Harmadszor, a nemzeti szabályok által előírt biztosítékok különbségei kockázatokat teremthetnek a pénzügyi stabilitás tekintetében, mert a különböző szintű befektetővédelmet nyújtó fedezett kötvények az egész Unióban megvásárolhatók, és azokra az 575/2013/EU rendelet és más uniós jogi aktusok alapján kedvezményes kezelés alkalmazható.
- (5) A nemzeti keretszabályozások egyes szempontjai bizonyos bevált módszerek alapján történő harmonizálásának az Unióban biztosítania kell a jól működő fedezettkötvény-piacok zavartalan és folyamatos fejlődését, illetve korlátoznia kell a pénzügyi stabilitás potenciális kockázatait és sebezhetőségét. Az ilyen, elveken alapuló harmonizációnak közös alapot kell teremtenie a fedezett kötvények unióbeli kibocsátásához. A harmonizációval minden tagállamnak létre kell hoznia fedezettkötvény-keretszabályozását, aminek azokban a tagállamokban is elő kellene segítenie a fedezettkötvény-piacok fejlődését, ahol egyetlen ilyen piac sem létezik. Az ilyen piac stabil finanszírozási forrást kínálna a hitelintézeteknek, amelyek így megfizethetőbb jelzáloghiteleket nyújthatnának a fogyasztók és a vállalkozások számára, és alternatív, biztonságos befektetéseket kínálhatnának a befektetők számára.
- (6) Az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) a hitelintézetek finanszírozásáról szóló, 2012. december 20-i ajánlásában ⁽⁸⁾ arra kérte a nemzeti illetékes hatóságokat és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság) (EBH), hogy azonosítsák a fedezett kötvényekkel kapcsolatos bevált módszereket, és mozdítsák elő a nemzeti keretszabályozások harmonizációját. A testület azt ajánlotta továbbá, hogy az EBH koordinálja a nemzeti illetékes hatóságok intézkedéseit, különösen a fedezeti halmazok minősége és elkülönítése, a fedezett kötvények csődtávolsága, a fedezeti halmazokat érintő eszköz- és kötelezettségkockázatok, valamint a fedezeti halmazok összetételének közzététele tekintetében. Az ajánlás ezenkívül felszólította az EBH-t, hogy az EBH által megállapított bevált módszerek alapján két éven át kövesse nyomon a fedezett kötvények piacának működését annak érdekében, hogy értékelje a további jogalkotás szükségességét, és ennek megfelelően tegyen jelentést az ERKT-nak és a Bizottságnak.
- (7) A Bizottság 2013 decemberében az 575/2013/EU rendelet 503. cikkének (1) bekezdése alapján tanácsot kért az EBH-tól.
- (8) Az EBH a 2012. december 20-i ERKT-ajánlásra és a Bizottság 2013. decemberi tanácskérésére válaszul adott 2014. július 1-jei véleményét kísérő jelentésben a nemzeti jogi, szabályozói és felügyeleti fedezettkötvény-keretszabályozások fokozott konvergenciáját ajánlotta, hogy ezzel is előmozdítsa a fedezett kötvények egységes kedvezményes kockázatisúly-kezelését az Unióban.
- (9) Az EBH az ERKT ajánlásának megfelelően a megállapított bevált módszerek alapján két éven át nyomon követte a fedezett kötvények piacának működését. Az EBH az említett nyomon követés alapján 2016. december 20-án benyújtotta a fedezett kötvényekről szóló második véleményét és jelentését az ERKT-nak, a Tanácsnak és a Bizottságnak ⁽¹⁰⁾. Az említett jelentés megállapította, hogy az Unióban a fedezett kötvények egységesebb fogalom meghatározása és szabályozási kezelése érdekében további harmonizációra van szükség. A jelentés megállapította azt is, hogy a harmonizációnak az egyes tagállamokban már létező jól működő piacokra kell épülnie.

⁽⁸⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2012/2 ajánlása (2012. december 20.) a hitelintézetek finanszírozásáról (2013/C 119/01) (HL C 119., 2013.4.25., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽¹⁰⁾ Az EBH jelentése a fedezett kötvényekről – Ajánlások a fedezett kötvényekre vonatkozó Unión belüli keretszabályozások összehangolására, (2016), EBA-Op-2016-23.

- (10) Fedezett kötvényeket hagyományosan hitelintézetek bocsátanak ki. A fedezett kötvények lényegi célja, hogy hitelekhez nyújtson forrást, a hitelintézetek egyik alapvető tevékenysége pedig a széleskörű hitelezés. Ennek megfelelően annak érdekében, hogy a fedezett kötvények az uniós jog értelmében kedvezményes kezelésben részesülhessenek, azokat csak hitelintézetek bocsáthatják ki.
- (11) A fedezett kötvény-kibocsátás hitelintézetek számára való fenntartása biztosítja, hogy a kibocsátók megfelelő tudással rendelkezzenek a fedezeti halmazban lévő kölcsönökkel kapcsolatos hitelkockázat kezeléséhez. Biztosítja továbbá, hogy a kibocsátókra olyan tőkekövetelmények vonatkozzanak, amelyek védik a befektetőket a kettős fedezeti mechanizmus révén, amely lehetővé teszi a befektetők és a származtatott ügylet partnere számára, hogy a fedezett kötvény kibocsátójával és a fedezeti eszközökkel szemben egyaránt érvényesíthessék követeléseiket. A fedezett kötvény-kibocsátás hitelintézetek számára való fenntartása így tehát biztosítja, hogy a fedezett kötvények a jövőben is biztonságos és hatékony finanszírozási eszközök lehessenek, vagyis hozzájárul a befektetők védelméhez és a pénzügyi stabilitáshoz, ami fontos közérdekű szakpolitikai célkitűzés. Ez a jól működő nemzeti piacok által alkalmazott megközelítésnek is megfelel, amely csak hitelintézetek számára engedélyezi a fedezett kötvények kibocsátását.
- (12) Célszerű ezért, hogy az uniós jog alapján csak az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek bocsáthassanak ki fedezett kötvényeket. A szakosított jelzálog-hitelintézeteket az jellemzi, hogy a lakosságtól nem betéteket gyűjtenek, hanem más visszafizetendő pénzeszközöket, és mint ilyenek, a „hitelintézet” 575/2013/EU rendeletben szereplő fogalommeghatározása alá tartoznak. Az alkalmazandó nemzeti jog által megengedett kiegészítő tevékenységek sérelme nélkül a szakosított jelzáloghitel-intézetek olyan intézmények, amelyek csak jelzálog- és közzektor-hitelezési tevékenységet végeznek, ideértve a más hitelintézetektől vásárolt hitelek finanszírozását is. Az ezen irányelv fő célja, hogy a befektetők magas szintű védelme érdekében termékkövetelmények és a hitelintézetekre vonatkozó egyedi termékkövetelmények megállapításával szabályozza azokat a feltételeket, amelyek alapján a hitelintézetek finanszírozási eszközként szolgáló fedezett kötvényeket bocsáthatnak ki.
- (13) A kettős fedezeti mechanizmus alapvető fogalma és eleme sok létező nemzeti fedezett kötvény-keretszabályozásnak. Ez a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvényeknek is alapvető jellegzetessége. Ezért ezt a fogalmat úgy kell meghatározni, hogy a befektetők és származtatott ügyletek partnerei Unió-szerte a fedezett kötvény kibocsátójával és a fedezeti eszközökkel szemben egyaránt érvényesíthessék követeléseiket, harmonizált feltételek mellett.
- (14) A csódtávoliságnak szintén a fedezett kötvények alapvető jellemzőjének kell lennie, annak biztosítása érdekében, hogy a fedezett kötvény-befektetők a kötvény lejáratakor visszakapják pénzüket. A kibocsátó fizetési képtelenségével vagy szanálásával együtt járó automatikus futamidő-rövidítés ronthatja a fedezett kötvény-befektetők besorolását. Ezért fontos biztosítani, hogy a fedezett kötvény-befektetők még a kibocsátó fizetési képtelensége vagy szanálása esetén is a szerződéses ütemezésnek megfelelően kapják vissza pénzüket. A csódtávoliság ennek megfelelően közvetlenül kapcsolódik a kettős fedezeti mechanizmushoz, ezért szintén a fedezett kötvény-keretszabályozás alapjellelmezőjévé kell tenni.
- (15) A meglévő nemzeti fedezett kötvény-keretszabályozások egy másik alapjellelmezője az a követelmény, hogy a fedezeti halmaz szilárdságának biztosítása érdekében a fedezeti eszközöknek igen kiváló minőségűeknek kell lenniük. A fedezeti eszközök a kifizetés iránti követelésekkel és az ilyen fedezeti eszközök biztosítékául szolgáló biztosítékeszközökkel kapcsolatos egyedi jellemzőkkel rendelkeznek. Helyénvaló ezért meghatározni az elfogadható fedezeti eszközök általános minőségi jellemzőit.
- (16) Az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (1) bekezdésében felsorolt eszközöknek elfogadható fedezeti eszközöknek kell lenniük a fedezett kötvény-keretszabályozásban. Az említett rendelet 129. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek már nem megfelelő fedezeti eszközök ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint továbbra is elfogadható fedezeti eszközöknek minősülnek, feltéve, hogy ezen irányelv követelményeit teljesítik. Más, hasonlóan kiváló minőségű fedezeti eszközök is lehetnek ezen irányelv értelmében elfogadhatók, amennyiben az ilyen fedezeti eszközök megfelelnek ezen irányelv követelményeinek, többek között a kifizetés iránti követelések biztosítékául szolgáló biztosítékeszközökre vonatkozó követelményeknek. A tárgyi biztosítékeszközök esetében a tulajdonlást nyilvános nyilvántartásban kell rögzíteni a végrehajthatóság biztosítása érdekében. Amennyiben nem létezik nyilvános nyilvántartás, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a tulajdonjog és a követelések igazolásának olyan alternatív formáját írják elő, amely összehasonlítható a megterhelt tárgyi eszköz

nyilvános bejegyzése révén biztosított igazolással. Amennyiben a tagállamok igénybe veszik az igazolás ilyen alternatív formáját, gondoskodniuk kell a tulajdonjog és a követelések nyilvántartásának módosítására vonatkozó eljárásról is. A hitelintézetekkel szembeni kitettségeket az ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti elfogadható fedezeti eszközöknek kell tekinteni, attól függően, hogy megfelelnek-e az 575/2013/EU rendelet 129. cikkében felsorolt követelményeknek. A biztosítótársaságokkal szembeni kitettségeket is az ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti elfogadható fedezeti eszközöknek kell tekinteni. A 2006/111/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének b) pontjában meghatározott közzállalkozásoknak nyújtott vagy általuk garantált hitelek elfogadható fedezeti eszközök lehetnek, feltéve, hogy a közzállalkozások alapvető közszolgáltatásokat nyújtanak a létfontosságú társadalmi tevékenységek fenntartásához.

Ezen túlmenően a közzállalkozásoknak szolgáltatásaikat hatósági koncesszió vagy engedély alapján kell nyújtaniuk, állami felügyelet alá kell tartozniuk, és megfelelő bevételtermelő hatáskörrel kell rendelkezniük fizetőképességük biztosítása érdekében. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy nemzeti keretszabályozásukban engedélyezik a közzállalkozások számára hitelek formájában nyújtott vagy általuk garantált eszközöket, megfelelően figyelembe kell venniük az említett eszközök engedélyezésének a versenyre gyakorolt lehetséges hatását. A hitelintézetek és biztosítótársaságok tulajdonosi viszonyaiktól függetlenül nem minősülnek közzállalkozásnak. A tagállamok számára továbbá lehetővé kell tenni, hogy nemzeti keretszabályozásaikban úgy rendelkezzenek, hogy kizárnak bizonyos eszközöket a fedezeti halmazba való felvétel lehetősége alól. Annak érdekében, hogy a fedezettkötvény-befektetők jobban fel tudják mérni a fedezettkötvény-program kockázatát, a tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk a granularitással és a materiális koncentrációval kapcsolatos kockázati diverzifikációra vonatkozóan, valamint a fedezeti halmazon belüli hitelek vagy kitettségek száma, illetve a szerződő felek száma vonatkozásában. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti joguk szerint megkövetelt granularitás és materiális koncentráció megfelelő szintjét maguk határozzák meg.

- (17) A fedezett kötvények olyan egyedi strukturális jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek célja a befektetők mindenkori védelme. E jellemzők közé tartozik az a követelmény is, hogy a fedezett kötvényekbe befektetők ne csak a kibocsátóval, hanem a fedezeti halmaz eszközeivel szemben is érvényesíthessék követeléseiket. Az ilyen strukturált termékspecifikus követelmények eltérnek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetre alkalmazandó prudenciális követelményektől. Az előbbiek nem a kibocsátó intézmény prudenciális egészségének biztosítására összpontosítanak, hanem a fedezett kötvényre előírt egyedi követelményekkel a befektetőket kívánják védeni. A fedezeti eszközök kiváló minőségét előíró egyedi követelmény mellett a befektetők védelmének további erősítése érdekében célszerű meghatározni a fedezeti halmaz jellemzőire vonatkozó általános követelményeket is. E követelményeknek a fedezeti halmaz védelmét célzó speciális szabályokat kell tartalmazniuk, mint például a fedezeti eszközök elkülönítésére vonatkozó szabályokat. Az elkülönítést eltérő módokon lehet elérni, mint például a mérlegben, a különleges célú gazdasági egység alkalmazásával vagy más módon. Mindazonáltal a fedezeti eszközök elkülönítésének az a célja, hogy a fedezettkötvény-befektetőktől eltérő hitelezők törvényesen ne férhessenek hozzájuk.
- (18) A befektetők jogainak érvényesítése érdekében szabályokat kell alkotni a biztosítékeszközök hollétére vonatkozóan is. Fontos, hogy a tagállamok meghatározzák a fedezeti halmaz összetételéről szóló szabályokat is. Emellett ezen irányelvben fedezeti követelményeket is meg kell határozni, nem sértve azonban a tagállamok azon jogát, hogy például a deviza- és a kamatláb-kockázat mérséklése céljából más eszközöket is engedélyezzenek. Annak biztosítása érdekében, hogy a fedezeti halmazok Unió-szerte magas színvonalú közös előírások hatálya alá tartozzanak, rendelkezni kell a fedezet számításáról és azokról a feltételekről, amelyek mellett származtatott ügyleteket is szerepeltetni lehet a fedezeti halmazban. A fedezet kiszámításakor a tőkeösszeg esetében a névértékelvet kell követni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a névértékelvtől eltérő számítási módszert alkalmazzanak, feltéve, hogy a másik módszer körültekintőbb, azaz nem vezet magasabb lefedettségi arányhoz, és a fedezeti eszközök képezik a számlálót és a fedezettkötvény-kötelezettségek képezik a nevezőt. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírassák az érintett tagállamban található hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvényeknek az ezen irányelvben meghatározott lefedettségi követelménynél magasabb szintű túlfedezését.
- (19) Számos tagállam az elfogadható eszközök tekintetében már előírja, hogy egy fedezetellenőr végezzen el bizonyos feladatokat az elfogadható eszközök minőségével kapcsolatban, és biztosítsa a nemzeti fedezeti követelményeknek való megfelelést. A fedezett kötvények kezelésének Unió-szerte való harmonizációja érdekében ezért fontos, hogy amennyiben a nemzeti keretszabályozás előírja fedezetellenőr alkalmazását, úgy annak feladatai és felelősségi körei legyenek egyértelműen meghatározva. A fedezetellenőr alkalmazása ugyanakkor nem szünteti meg a nemzeti illetékes hatóságoknak a fedezett kötvények állami felügyeletével kapcsolatos felelősségét, különösen az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésekben meghatározott követelményeknek való megfelelés tekintetében.

⁽¹⁾ A Bizottság 2006/111/EK irányelve (2006. november 16.) a tagállamok és a közzállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, illetve egyes vállalkozások pénzügyi átláthatóságáról (HL L 318., 2006.11.17., 17. o.).

- (20) Az 575/2013/EU rendelet 129. cikke számos feltételt határoz meg, amelyeknek az értékpapírosítási szervezetek által fedezett kötvényeknek meg kell felelniük. E feltételek egyike azt szabályozza, hogy az ilyen típusú fedezeti eszköz milyen mértékben használható, és az ilyen struktúrák használatát a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány értékének 10%-ára korlátozza. Ettől a feltételtől az illetékes hatóságok az 575/2013/EU rendelettel összhangban eltekinthetnek. A Bizottság felülvizsgálta ezen eltekintés lehetőségét, és megállapította, hogy értékpapírosítási eszközök vagy fedezett kötvények – fedezett kötvények kibocsátásához – fedezeti eszközként való használatát csak más fedezett kötvények kibocsátása tekintetében szabad engedélyezni (csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák), a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány értékére hivatkozó korlátok nélkül. Az átláthatóság optimális szintjének biztosítása érdekében a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények fedezeti halmazai nem tartalmazhatnak az ugyanazon csoportba tartozó különféle hitelintézetek által belsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket. Továbbá mivel a csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák használata mentességet biztosít a hitelintézeteknek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkében meghatározott kitételekre vonatkozó korlátozás alól, a belsőleg és külsőleg kibocsátott fedezett kötvényeknek a kibocsátás pillanatában az 1. hitelminőségi besorolásnak kell megfelelniük vagy a hitelminőségi besorolás későbbi változása esetén, az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően a 2. hitelminőségi besorolásnak. Amennyiben a belsőleg vagy külsőleg kibocsátott fedezett kötvények már nem felelnek meg az említett követelménynek, a belsőleg kibocsátott fedezett kötvények többé nem minősülnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke értelmében elfogadható eszközöknek, és következésképpen a szóban forgó fedezeti halmazból a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények már nem részesülnek az említett rendelet 129. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő mentességben.

Amennyiben az említett, belsőleg kibocsátott fedezett kötvények már nem felelnek meg a vonatkozó hitelminőségi besorolási feltételeknek, ezen irányelv alkalmazásában elfogadható fedezeti eszközöknek minősülnek azzal a feltétellel, hogy megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott összes követelménynek, és az említett belsőleg kibocsátott kötvények vagy az ezen irányelvnek megfelelő egyéb eszközök által fedezett, külsőleg kibocsátott kötvények ezért szintén alkalmasak arra, hogy az „európai fedezett kötvények” logót viseljék. A tagállamoknak lehetőségük kell legyen ilyen struktúrák használatának engedélyezésére. Ebből az következik, hogy ahhoz, hogy ez a választási lehetőség egy különböző tagállamokban működő csoporthoz tartozó hitelintézetek számára ténylegesen rendelkezésre álljon, minden releváns tagállamnak élnie kell ezzel a lehetőséggel, és át kell ültetnie saját jogába a vonatkozó rendelkezést.

- (21) A kis hitelintézetek nehézségekkel szembesülnek a fedezett kötvények kibocsátása terén, mivel a fedezettkötvény-programok létrehozása gyakran magas induló költségekkel párosul. A likviditás szintén különösen fontos a fedezettkötvény-piacokon, és azt főként a forgalomban lévő kötvények volumene határozza meg. A kisebb hitelintézetek fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos problémáinak megoldása érdekében ezért helyénvaló megengedni, hogy a kibocsátást két vagy több hitelintézet együttesen finanszírozza. Ez lehetővé tenné, hogy egy egyetlen hitelintézet által végzett fedezettkötvény-kibocsátás fedezeti eszközeként több hitelintézet vonjon össze fedezeti eszközöket, ami azokban a tagállamokban is elősegítené a fedezett kötvények kibocsátását, ahol még nem nincs jól fejlett fedezettkötvény-piac. Az együttes finanszírozási megállapodásokra vonatkozó követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy a kibocsátó hitelintézetnek értékesített – vagy amennyiben egy tagállam ezt a lehetőséget engedélyezi, a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ szerinti, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás útján a kibocsátó hitelintézetre ruházott – fedezeti eszközök megfeleljenek a fedezeti eszközök elfogadhatóságával és elkülönítésével kapcsolatos uniós jogi követelményeknek.
- (22) A fedezett kötvényt biztosító fedezeti halmaz átláthatósága az ilyen típusú pénzügyi instrumentumok nélkülözhetetlen eleme, mivel fokozza összehasonlíthatóságukat, és a befektetők számára lehetővé teszi a szükséges kockázatértékelés elvégzését. Az uniós jog szabályokat állapít meg a valamely tagállamban található vagy működő szabályozott piacon értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy bevezetésekor közzéteendő tájékoztató készítése, jóváhagyása és terjesztése tekintetében. A nemzeti jogalkotók és a piaci szereplők az idők folyamán több kezdeményezést dolgoztak ki a fedezettkötvény-befektetők számára az említett uniós jog kiegészítéseképpen, a közzéteendő információk tekintetében. Ugyanakkor az uniós jogban meg kell határozni, hogy a befektetőknek az információk mely közös minimumszintjéhez kell hozzáférniük a fedezett kötvények vásárlását megelőzően vagy a vásárlás időpontjában. A tagállamok számára lehetővé kell tenni e minimumkövetelmények további rendelkezésekkel való kiegészítését.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168, 2002.6.27., 43. o.).

- (23) A fedezettkötvény-befektetők védelmének biztosításában alapvető elem az eszköz likviditási kockázatának mérséklése. Ez döntő fontosságú a fedezett kötvényhez kapcsolódó kötelezettségek időben történő visszafizetésének biztosításához. Helyénvaló ezért bevezetni a fedezeti halmaz likviditási puffert, amely kezelni tudja az olyan likviditási problémákkal kapcsolatos kockázatokat, mint például a lejárat eltérések és a kamatlábkülönbségek, a kifizetések megszakítása, a kombinációs kockázat, továbbá a származtatott ügyletekhez kapcsolódó kifizetési kötelezettségek és a fedezettkötvény-programon belüli egyéb működési kötelezettségek esedékessé válása. Előfordulhat, hogy egy hitelintézet olyan helyzetbe kerül, amelyben nehezen tud megfelelni a fedezeti halmaz likviditási puffereire vonatkozó követelménynek, például olyan válsághelyzetben, amikor a puffert a kiáramlások fedezésére fordítják. Az ezen irányelv szerint kijelölt illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük a fedezeti halmaz likviditási puffereire vonatkozó követelménynek való megfelelést, és szükség esetén intézkedéseket kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézet megfeleljen a pufferre vonatkozó követelménynek. A fedezeti halmaz likviditási puffere eltér a hitelintézetekre más uniós jogi aktusok által előírt általános likviditási követelményektől, mivel közvetlenül a fedezeti halmazhoz kapcsolódik, és az arra jellemző likviditási kockázatokat kívánja mérsékelni. A szabályozásból eredő terhek minimalizálása érdekében a tagállamokat fel kell jogosítani arra, hogy lehetővé tegyék a más uniós jogi aktusok által megállapított és a fedezeti halmaz likviditási puffertől eltérő rendeltetésű likviditási követelményekkel való megfelelő kölcsönhatásokat. A tagállamoknak ezért lehetőséget kell biztosítani arra, hogy úgy döntsenek, hogy amíg az említett uniós jogi aktusokat nem módosítják, a fedezeti halmaz likviditási puffereire vonatkozó követelményt csak akkor kell alkalmazni, ha az ilyen más követelmények időbeli hatálya alatt uniós jog nem ír elő más likviditási követelményt a hitelintézetre.

Az ilyen döntéseknek el kell kerülniük azt, hogy a hitelintézetek ugyanazon időszakban ugyanazon kiáramlásokat különböző likvid eszközökkel legyenek kötelesek lefedni. A tagállamoknak a fedezeti halmaz likviditási puffereinek nem alkalmazására vonatkozó szabad döntési lehetőségét újra kell értékelni az uniós jogban, többek között az 575/2013/EU rendelet 460. cikkének megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló alkalmazandó rendeletben a hitelintézetekre előírt likviditási követelmények jövőbeni változásainak összefüggésében. A likviditási kockázatokat a likvid eszközök biztosításától eltérő módon lehetne kezelni, például olyan fedezett kötvények kibocsátása révén, amelyekre meghosszabbítható lejáratú struktúrák vonatkoznak, amennyiben a kiváltó tényezők a likviditási hiányt vagy a stresszt kezelik. Ilyen esetekben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék a likviditási puffert kiszámításának a fedezett kötvény végső lejáratú dátumára alapozását, figyelembe véve a lejárat esetleges meghosszabbítását, amennyiben a kiváltó tényezők a likviditási kockázatokat kezelik. Továbbá lehetővé kell tenni a tagállamok számára annak engedélyezését, hogy a fedezeti halmaz likviditási követelményei ne vonatkozzanak olyan fedezett kötvényekre, amelyek hozzáigazítási követelmények hatálya alá tartoznak, amennyiben a bejövő fizetések szerződéses alapon a kimenő fizetések előtt esedékesek és közben magas likviditású eszközökbe kerülnek.

- (24) Több tagállamban innovatív lejáratú szerkezeti struktúrák kidolgozásával kezelték a potenciális likviditási kockázatokat, ideértve a lejáratú eltéréseket is. Az ilyen struktúrák magukban foglalják a fedezett kötvény tervezett lejáratának bizonyos időszakokkal való meghosszabbítására irányuló lehetőséget, azzal a céllal, hogy a fedezeti eszközökből eredő cash flow-k közvetlenül a fedezettkötvény-befektetőkhez áramolhassanak. A meghosszabbítható lejáratú szerkezetek uniós szintű harmonizációja érdekében fontos meghatározni azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok engedélyezhetik az ilyen struktúrákat, biztosítandó, hogy e struktúrák ne legyenek túl összetettek, és ne tegyék ki a befektetőket fokozott kockázatoknak. E feltételek egyik fontos eleme annak biztosítása, hogy a hitelintézet ne hosszabbíthassa meg a lejáratot saját mérlegelése alapján. A lejárat meghosszabbítását csak akkor szabad megengedni, ha objektív és a nemzeti jogban egyértelműen meghatározott kiváltó események következtek be vagy fognak bekövetkezni a közeljövőben. Az ilyen kiváltó eseményeknek a nemteljesítés megelőzésére kell törekedniük, például a likviditáshiány, a piaci hiányok vagy piaci zavarok kezelése révén. A meghosszabbításoknak meg kell könnyíteniük a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek rendezett felszámolását is, fizetésképtelenség vagy szanálás esetén lehetővé téve a meghosszabbítást az eszközök kényszerkiadásának elkerülése érdekében.
- (25) A különleges közfelügyeleti keret léte a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdése értelmében a fedezett kötvények meghatározó eleme. Az említett irányelv azonban nem határozza meg e felügyeletnek sem jellegét, sem tartalmát, sem a felügyeletért felelős hatóságokat. Alapvetően fontos ezért harmonizálni a fedezett kötvények ilyen közfelügyeletének alkotóelemeit, és egyértelműen meghatározni a felügyeletet ellátó nemzeti illetékes hatóságok feladatait és felelősségi köreit.
- (26) Mivel a fedezett kötvények közfelügyelete eltér a hitelintézetek uniós felügyeletétől, a tagállamoknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy a hitelintézet általános felügyeletét ellátó illetékes hatóságoktól eltérő más nemzeti illetékes hatóságokat jelöljenek ki a fedezett kötvények közfelügyeletének ellátására. A fedezett kötvények közfelügyeletének az Unión belüli egységes alkalmazása érdekében azonban szükséges előírni, hogy a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságok szorosan együttműködjenek a hitelintézetek általános felügyeletét ellátó illetékes hatóságokkal, valamint adott esetben a szanálási hatósággal.

- (27) A fedezett kötvények közfelügyeletének magában kell foglalnia a fedezett kötvények hitelintézetek általi kibocsátásának engedélyezését. Mivel a fedezett kötvények kibocsátása csak hitelintézetek számára engedélyezhető, a hitelintézeti engedélyt az ilyen engedély megadásának előfeltételül kell szabni. Míg az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamok esetében az Európai Központi Bank feladata a hitelintézetek számára az 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁽¹³⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban engedélyt adni, csak az ezen irányelv értelmében kijelölt hatóságok jogosultak arra, hogy fedezett kötvények kibocsátását engedélyezzék, vagy hogy a fedezett kötvények közfelügyeletét ellássák. Ennek megfelelően ezen irányelvnek meg kell határoznia azon feltételeket, amelyek mellett az uniós jog szerint engedélyezett hitelintézetek engedélyt kaphatnak fedezett kötvények kibocsátására.
- (28) Az engedély hatályának a fedezettkötvény-programra kell vonatkoznia. Az említett programnak az ezen irányelv szerinti felügyelet tárgyát kell képeznie. Egy hitelintézetnek egynél több fedezettkötvény-programja is lehet. Ilyen esetben minden egyes program esetében feltételül kell szabni a külön engedélyt. A fedezettkötvény-program egy vagy több fedezeti halmazt is tartalmazhat. A többszörös fedezeti halmazok vagy az ugyanazon fedezettkötvény-program keretében a különböző kibocsátások (különböző nemzetközi értékpapír-azonosító szám (ISIN azonosító szám)) nem jelzik szükségszerűen többszörös különálló fedezettkötvény-programok meglétét.
- (29) A már létező fedezettkötvény-programok esetében nem szükséges új engedélyért folyamodni attól kezdve, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezések alkalmazandóvá válnak. Ugyanakkor a már létező fedezettkötvény-programok keretében az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezések alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott fedezett kötvények tekintetében a hitelintézeteknek meg kell felelniük az ezen irányelvben meghatározott valamennyi követelménynek. Az ilyen megfelelést az ezen irányelv szerint kijelölt illetékes hatóságoknak kell felügyelniük a fedezett kötvények közfelügyeletének részeként. A tagállamok a nemzeti jog alapján iránymutatást nyújthatnak a megfelelés értékelésére vonatkozó eljárás lefolytatásáról attól kezdve, hogy a tagállamoknak alkalmazniuk kell az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezéseket. Az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük felülvizsgálni a fedezettkötvény-programot, és felmérni azt, hogy az adott program engedélyt meg kell-e változtatni. Ilyen változtatásra a fedezett kötvényt kibocsátó hitelintézet üzleti modelljében bekövetkezett jelentős változást követően lehet szükség, például a fedezett kötvényekre vonatkozó nemzeti keretszabályozás változása vagy a hitelintézet által hozott határozatok esetén. Az ilyen változások akkor tekinthetők jelentősnek, ha szükségessé teszik azon feltételek újbóli értékelését, amelyek alapján a fedezeti kötvények kibocsátását engedélyezték.
- (30) Amennyiben egy tagállam különleges vagyonfelügyelő kinevezéséről rendelkezik, lehetőséget kell biztosítani számára, hogy meghatározza az ilyen különleges vagyonfelügyelők hatáskörére és működési követelményeire vonatkozó szabályokat. E szabályok kizárhatják annak lehetőségét, hogy a vagyonfelügyelő a fogyasztóktól és a lakossági befektetőktől betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket gyűjtsön, de engedélyezhetik, hogy kizárólag szakmai befektetőktől betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket gyűjtsön.
- (31) Annak biztosítása érdekében, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek megfeleljenek a számukra előírt kötelezettségeknek, valamint az Unió-szerte hasonló szintű kezelés és megfelelés biztosítása érdekében a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket kell előírniük. A tagállamok számára is lehetővé kell tenni, hogy közigazgatási helyett büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek. A büntetőjogi szankciókról való rendelkezést választó tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a releváns büntetőjogi rendelkezésekről.
- (32) A tagállamok által megállapított közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek teljesíteniük kell bizonyos alapvető követelményeket a címzettjeik, alkalmazási kritériumaik, a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságok közzétételi kötelezettségei, a szankcionálási jogkör és a kiszabható közigazgatási pénzbírságok szintje tekintetében. Minden közigazgatási szankciót vagy más közigazgatási intézkedést előíró határozat meghozatala előtt lehetőséget kell adni a címzettnek a meghallgatásra. Ugyanakkor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a közigazgatási szankcióktól eltérő közigazgatási intézkedések tekintetében rendelkezzenek a meghallgatáshoz való jog alóli kivételekről. Az ilyen kivételes eseteket az egyértelmű veszélyhelyzetekre kell korlátozni, amelyekben sürgősen fel kell lépni a harmadik feleket, például a fedezett kötvények befektetőit érő jelentős veszteségek megelőzéséért, illetve a pénzügyi rendszernek okozott komoly károk megelőzéséért vagy orvoslásáért. Ilyen esetekben a címzett számára lehetőséget kell nyújtani arra, hogy az intézkedés elrendelése után meghallgassák.

⁽¹³⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

- (33) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságok a közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek az Unióban való következetes alkalmazása érdekében az összes releváns körülményt figyelembe vegyék a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a bírságok szintjének meghatározásakor. A meghosszabbítható lejárati szerkezetek keretében a lejárati meghosszabbításával kapcsolatban a tagállamok közigazgatási intézkedéseket is bevezethetnek. Amennyiben a tagállamok ilyen intézkedéseket írnak elő, ezek az intézkedések lehetővé tehetik az illetékes hatóságok számára a lejárati meghosszabbításának érvénytelenítését, illetve meghatározhatják az ilyen érvénytelenítés feltételeit olyan helyzetek kezelése érdekében, amelyekben egy hitelintézet a nemzeti jogban meghatározott objektív kiváltó események bekövetkezése nélkül hosszabbította meg a lejárati időt, vagy a pénzügyi stabilitás és a befektetők védelmének biztosítása érdekében.
- (34) A fedezett kötvények kibocsátásával és forgalmazásával kapcsolatos követelmények potenciális megsértésének feltárása érdekében a fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges vizsgálati hatáskörrel és a potenciális vagy tényleges jogsértések bejelentésére ösztönző hatásos mechanizmusokkal. Az ilyen mechanizmusok nem sérthetik az említett hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásával érintett bármely személy vagy szervezet védelméhez való jogát.
- (35) A fedezett kötvények közfelügyeletét ellátó illetékes hatóságoknak továbbá hatáskörrel kell rendelkezniük közigazgatási szankciók kiszabására és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy a jogsértést követően a lehető legnagyobb mozgástérrel rendelkezzenek, és segítsenek megelőzni a további jogsértéseket, függetlenül attól, hogy az ilyen intézkedések a nemzeti jog szerint közigazgatási szankciónak vagy egyéb közigazgatási intézkedésnek minősülnek-e. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelvben meghatározottakon túl egyéb szankciókat írjanak elő.
- (36) A fedezett kötvényekre vonatkozó hatályos nemzeti jogok jellemzően részletes nemzeti szintű szabályozás és felügyelet alá helyezik a fedezettkötvény-kibocsátást és a fedezettkötvény-programokat annak biztosítása érdekében, hogy fedezettkötvény-befektetők jogai mindenkor érvényesüljenek. Az említett felügyelet a program jellemzőinek, a fedezeti követelményeknek és a fedezeti halmaz minőségének a folyamatos ellenőrzését foglalja magában. A befektetők védelmének fontos része, hogy a befektetőket megfelelően tájékoztatni kell a fedezettkötvény-kibocsátásra vonatkozó keretszabályozásról. Helyénvaló ezért biztosítani, hogy az illetékes hatóságok rendszeres tájékoztatást tegyenek közzé az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésekről és arról, hogy milyen módon látják el a fedezett kötvények közfelügyeletét.
- (37) A fedezett kötvényeket az Unióban jelenleg nemzeti elnevezésekkel és logókkal forgalmazzák, és ezek némelyike nagy ismertségnek örvend, mások viszont nem. Helyénvalónak tűnik ezért lehetővé tenni, hogy a fedezett kötvényeket az Unióban kibocsátó hitelintézetek a fedezett kötvények mind unióbeli, mind harmadik országbeli befektetők számára való értékesítésekor egy speciális – „európai fedezett kötvény” – logót használhassanak, azzal a feltétellel, hogy az érintett fedezett kötvények megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek. Amennyiben az ilyen fedezett kötvények az 575/2013/EU rendelet 129. cikkében meghatározott követelményeknek is megfelelnek, akkor a hitelintézetek számára lehetővé kell tenni az „európai (prémium) fedezett kötvény” logó használatát. Ez a logó, amely azt jelzi, hogy további egyedi követelmények teljesülnek, jobb és jól ismert minőséget eredményezve, még a nagy ismertségnek örvendő nemzeti logókkal rendelkező tagállamokban is vonzó lehet. Az „európai fedezett kötvény” és az „európai (prémium) fedezett kötvény” elnevezésű logó célja, hogy a befektetők könnyebben értékelhessék a fedezett kötvények minőségét, és ezáltal azok az Unión belül és kívül egyaránt vonzóbbá váljanak befektetési eszközként. Az említett két logó használatát azonban önkéntessé kell tenni, és a tagállamokat fel kell jogosítani arra, hogy saját nemzeti elnevezéseiket és jelölési rendszereiket az említett két logóval párhuzamosan megtartsák.
- (38) Ezen irányelv alkalmazásának értékelése érdekében a Bizottságnak az EBH-val szorosan együttműködve ellenőriznie kell a fedezett kötvények unióbeli fejlődését, és jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a befektetők védelmének szintjéről és a fedezettkötvény-piacok fejlődéséről. A jelentésnek emellett be kell mutatnia a fedezettkötvény-kibocsátás fedezetét szolgáló eszközökkel kapcsolatos fejleményeket. Mivel a meghosszabbítható lejárati szerkezetek alkalmazása egyre gyakoribb, a Bizottságnak jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a meghosszabbítható lejárati szerkezetekkel rendelkező fedezett kötvények működéséről és az ilyen fedezett kötvényekből származó kockázatokról és előnyökről is.

- (39) A piaci szereplők és mások a reálgazdaság finanszírozására szolgáló további eszközként a biztosítékkal fedezett európai befektetési jegy (ESN) elnevezésű új pénzügyi eszközt javasolták, amely a lakossági kitétségeknél és jelzáloghiteleknel kockázatosabb, és amely ezen irányelv értelmében nem minősül elfogadható fedezeti eszköznek. A Bizottság 2017. október 3-án konzultált az EBH-val, hogy értékelje, hogy a biztosítékkal fedezett európai befektetési jegyek milyen mértékben alkalmazhatnák az EBH által a hagyományos fedezett kötvények esetében meghatározott bevált gyakorlatokat, továbbá hogy értékelje az ESN-ek megfelelő kockázatkezelését és az ESN-problémák lehetséges hatását a banki mérlegek megterhelési szintjére. Erre válaszul az EBH 2018. július 24-én jelentést adott ki. Az EBH jelentésével párhuzamosan a Bizottság 2018. október 12-én tanulmányt tett közzé. A Bizottság tanulmánya és az EBH jelentése arra a következtetésre jutott, hogy további értékelésre van szükség például a szabályozási kezelés tekintetében. A Bizottságnak ezért folytatnia kell annak értékelését, hogy a biztosítékkal fedezett európai befektetési jegyekre vonatkozó jogszabályi keret megfelelő lenne-e, és jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a megállapításairól, adott esetben jogalkotási javaslattal együtt.
- (40) A harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények uniós elismerése tekintetében jelenleg nem létezik egyenértékűségi rendszer, kivéve a prudenciális környezetben, ahol egyes harmadik országbeli kötvényekre bizonyos feltételek mellett a likviditás vonatkozásában kedvezményes kezelés alkalmazható. A Bizottságnak ezért az EBH-val szorosan együttműködve értékelnie kell, hogy érdemes és szükséges-e bevezetni egy egyenértékűségi rendszert a fedezett kötvények harmadik országbeli kibocsátói és az ilyen fedezett kötvényekbe befektetők tekintetében. Cél szerű, hogy a Bizottság legfeljebb két évvel azután, hogy a tagállamoknak meg kell kezdeniük az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezések alkalmazását, jelentést nyújtson be erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben egy jogalkotási javaslattal együtt.
- (41) A fedezett kötvényeket jellemzően többéves tervezett futamidővel bocsátják ki. Szükséges ezért átmeneti intézkedéseket bevezetni annak érdekében, hogy ez az irányelv ne gyakoroljon hatást 2022. július 8. előtt kibocsátott fedezett kötvényekre. Az említett időpont előtt kibocsátott fedezett kötvényeknek ezért továbbra is meg kell felelniük a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, és mentesíteni kell őket az ezen irányelvben meghatározott legtöbb új követelmény alól. Lehetővé kell tenni, hogy az ilyen fedezett kötvényekre továbbra is fedezett kötvényként lehessen utalni, feltéve, hogy a 2009/65/EK irányelv kibocsátásuk napján hatályos 52. cikke (4) bekezdésének és az ezen irányelv rájuk alkalmazandó követelményeinek való megfelelést az ezen irányelvnek megfelelően kijelölt illetékes hatóságok felügyelik. Az ilyen felügyelet nem terjedhet ki ezen irányelv azon követelményeire, amelyek alól az említett fedezett kötvények mentesek. Egyes tagállamokban az ISIN azonosító számok hosszabb ideig nyitva állnak, ami lehetővé teszi, hogy a fedezett kötvények kibocsátása az említett kód alatt folyamatosan történjen azzal a céllal, hogy növeljék a fedezett kötvény volumenét (a kibocsátás nagyságát) (adagolt kibocsátás). Az átmeneti intézkedéseknek több korlátozástól függően ki kell terjedniük 2022. július 8. előtt megnyitott ISIN azonosító számok alatti fedezett kötvények adagolt kibocsátásaira.
- (42) A fedezett kötvényekre vonatkozó egységes keretszabályozás megállapítása azzal jár, hogy a fedezett kötvények tekintetében módosítani kell a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében szereplő leírást. A 2014/59/EU irányelv a fedezett kötvényeket a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésére való hivatkozással határozza meg. Mivel az említett fogalom meghatározást módosítani kell, ezért a 2014/59/EU irányelvet is módosítani kell. Továbbá a 2022. július 8. előtt a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésének megfelelően kibocsátott fedezett kötvényekre az ezen irányelv által gyakorolt hatások elkerülése érdekében indokolt, hogy az említett fedezett kötvényekre lejáratukig továbbra is fedezett kötvényként lehessen hivatkozni. A 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (43) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁴⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (44) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a fedezett kötvények tekintetében általános keretszabályozás meghatározását – biztosítva azt, hogy a fedezett kötvények strukturális jellemzői Unió-szerte megfeleljenek az uniós kedvezményes kezelést indokoló alacsonyabb kockázati profilnak – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a fedezett kötvények piacának továbbfejlesztésére és a határokon átnyúló uniós befektetések

(14) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

támogatására irányuló igény miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (45) Az Európai Központi Bankkal konzultációra került sor, és az 2018. augusztus 22-én véleményt nyilvánított.
- (46) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁵⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2018. október 12-én véleményt nyilvánított.
- (47) A fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek jelentős mennyiségű személyes adatot kezelnek. Ezt az adatkezelést mindig az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁶⁾ megfelelően kell folytatni. Az EBH-nak hasonlóképpen, az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁷⁾ megfelelően kell végeznie a személyes adatok kezelését, amikor – ezen irányelv előírásainak megfelelően – az illetékes nemzeti hatóságok által felé közölt közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések központi adatbázisát működteti,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I.CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv befektetővédelmi szabályokat állapít meg a következők tekintetében:

- (1) a fedezett kötvények kibocsátására vonatkozó követelmények;
- (2) a fedezett kötvények strukturális jellemzői;
- (3) a fedezett kötvények közfelügyelete;
- (4) a fedezett kötvénnyel kapcsolatos közzétételi követelmények.

2. cikk

Hatály

Ez az irányelv az Unióban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvényekre alkalmazandó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „fedezett kötvény”: hitelintézet által az ezen irányelv kötelező erejű követelményeit átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően kibocsátott adóssághitelezvény, amelyet olyan fedezeti eszközökkel biztosítanak, amelyet a fedezettkötvény-befektetők elsőbbségi hitelezőként közvetlen fedezetként igénybe vehetnek;

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

2. „fedezettkötvény-program”: a fedezett kötvénykibocsátás jogszabályban és szerződéses feltételekben meghatározott strukturális jellemzői, összhangban a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetnek adott engedéllyel;
3. „fedezeti halmaz”: olyan eszközök egyértelműen meghatározott csoportja, amelyek a fedezett kötvényekhez kapcsolódó fizetési kötelezettségek biztosítékát képezik, és amelyeket elkülönítenek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által tartott egyéb eszközöktől;
4. „fedezeti eszközök”: a fedezeti halmazba felvett eszközök;
5. „biztosítékeszközök”: a fedezeti eszközöket biztosító tárgyi eszközök és kitettségek formájában fennálló eszközök;
6. „elkülönítés”: a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által végrehajtott azon tevékenységek, amelyek révén azonosítják a fedezeti eszközöket és azokat a fedezettkötvény-befektetők és a származtatott ügyletek partnerein kívüli hitelezők törvényes hatókörén kívül helyezik;
7. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
8. „szakosított jelzálog-hitelintézet”: olyan hitelintézet, amely kizárólag vagy elsősorban fedezettkötvény-kibocsátásból finanszíroz hiteleket, jogszerűen csak jelzálog- és közszektor-hitelezési tevékenységet végezhet, és nem gyűjthet betéteket, de a lakosságtól gyűjt más visszafizetendő pénzeszközöket;
9. „automatikus futamidő-rövidítés”: olyan helyzet, amelyben a kibocsátó fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén a fedezett kötvény automatikusan azonnal esedékesé és kifizethetővé válik, és amely tekintetében a fedezettkötvény-befektetőknek az eredeti lejáratú időpontnál korábbi visszafizetés iránti végrehajtható követelésük keletkezik;
10. „piaci érték”: ingatlan esetében az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 76. pontjában meghatározott piaci érték;
11. „jelzálog-hitelbiztosítéki érték”: ingatlan esetében az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 74. pontjában meghatározott jelzálog-hitelbiztosítéki érték;
12. „elsődleges eszközök”: azok a domináns fedezeti eszközök, amelyek meghatározzák a fedezeti halmaz jellegét;
13. „helyettesítő eszközök”: az elsődleges eszközöktől eltérő olyan fedezeti eszközök, amelyek hozzájárulnak a fedezeti követelmények teljesítéséhez;
14. „túlfedezet”: a biztosítékok olyan jogszabályban előírt, szerződéses vagy önkéntes teljes szintje, amely meghaladja a 15. cikkben meghatározott fedezeti követelményt;
15. „hozzáigazítási követelmények”: olyan szabályok, amelyek értelmében az esedékesé váló eszközök és kötelezettségek közötti cash flow-kat egymáshoz kell igazítani annak szerződéses feltételekkel való biztosításával, hogy a hitelfelvevőktől és a származtatott ügyletek partnereitől kapott összegek még a fedezettkötvény-befektetőknek és a származtatott ügyletek partnereinek teljesítendő kifizetések előtt esedékesé váljanak, és hogy a kapott összegek legalább azonos nagyságúak legyenek a fedezettkötvény-befektetőknek és a származtatott ügyletek partnereinek teljesítendő kifizetések összegével, valamint hogy a hitelfelvevőktől és a származtatott ügyletek partnereitől kapott összegeket a fedezettkötvény-befektetőknek és a származtatott ügyletek partnereinek teljesítendő kifizetések esedékesé válásáig a 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően a fedezeti halmazba helyezték el;
16. „nettó likviditásiáramlás”: egy adott napon esedékesé váló valamennyi fizetésiáramlás – ideértve a tőketörlesztést és a kamatfizetést, valamint a fedezettkötvény-program származtatott ügyleteiből eredő kifizetéseket –, amely nem tartalmazza az ugyanazon a napon a fedezeti eszközökhöz kapcsolódó követelések tekintetében esedékes pénzbeáramlásokat;
17. „meghosszabbítható lejáratú szerkezet”: olyan mechanizmus, amely egy meghatározott kiváltó esemény bekövetkezésekor lehetővé teszi a fedezett kötvények tervezett lejáratának egy előre meghatározott időszakkal való meghosszabbítását;
18. „fedezett kötvények közfelügyelete”: a fedezettkötvény-programok felügyelete, amely biztosítja a fedezettkötvény-kibocsátásra alkalmazandó követelményeknek való megfelelést és az ilyen követelmények érvényesítését;
19. „különleges vagyonfelügyelő”: fedezettkötvény-program igazgatására kinevezett személy vagy szervezet, a programban fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelensége esetén, vagy ha a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (1) bekezdése értelmében megállapítást nyer, hogy a hitelintézet csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, vagy kivételes körülmények esetén, ha az érintett illetékes hatóság megállapítja, hogy az említett hitelintézet megfelelő működését komoly veszély fenyegeti;
20. „szanálás”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott szanálás;

21. „csoport”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 138. pontjában meghatározott csoport;
22. „közvállalkozások”: 2006/111/EK bizottsági irányelv 2. cikkének b) pontjában meghatározott közvállalkozások.

II. CÍM

A FEDEZETT KÖTVÉNYEK STRUKTURÁLIS JELLEMZŐI

1. FEJEZET

Kettős fedezet és csódtávoltság

4. cikk

Kettős fedezet

(1) A tagállamok szabályok megállapításával a következő követelésekre jogosítják fel a fedezettkötvény-befektetőket és a 11. cikknek megfelelő származtatott ügyletek partnereit:

- a) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézettel szembeni követelés;
- b) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetésképtelensége vagy szanálása esetén a fedezeti eszközök tőkéjével és felhalmozott, valamint jövőbeli kamataival szembeni elsőbbségi követelés;
- c) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetésképtelensége esetén, ha a b) pontban említett elsőbbségi követelés nem teljesíthető teljeskörűen, az említett hitelintézet csődvagyonával szembeni olyan követelés, amely a rendes fizetésképtelenségi eljárás kielégítési sorrendjét meghatározó nemzeti jogszabályok szerint egyenrangú a hitelintézet biztosítékkal nem rendelkező nem elsőbbségi hitelezőinek követeléseivel.

(2) Az (1) bekezdésben említett követelések a fedezett kötvényekhez kötődő teljes fizetési kötelezettség mértékére korlátozódnak.

(3) A tagállamok az e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában egy szakosított jelzálog-hitelintézet fizetésképtelensége esetén megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek értelmében a fedezettkötvény-befektetők és a 11. cikknek megfelelő származtatott ügyletek partnereinek követelése magasztabb rangúak, mint a szakosított jelzálog-hitelintézet biztosítékkal nem rendelkező nem elsőbbségi hitelezőinek követelése – amelyeket a rendes fizetésképtelenségi eljárás hitelezői sorrendjét meghatározó nemzeti jogszabályoknak megfelelően határoznak meg –, de alacsonyabb rangúak, mint a többi elsőbbségi hitelező követelése.

5. cikk

A fedezett kötvények csódtávoltsága

A tagállamok biztosítják, hogy a fedezett kötvényekhez kötődő fizetési kötelezettségek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetésképtelensége vagy szanálása esetén ne tartozzanak automatikus futamidő-rövidítés hatálya alá.

2. FEJEZET

Fedezeti halmaz és fedezet

I. szakasz

Elfogadható eszközök

6. cikk

Elfogadható fedezeti eszközök

- (1) A tagállamok előírják, hogy a fedezett kötvényeket mindenkor az alábbi eszközökkel kell biztosítani:
- az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (1) bekezdése szerint elfogadható eszközök, feltéve, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet megfelel az említett rendelet 129. cikkének (1a)–(3) bekezdésében foglalt követelményeknek;
 - kiváló minőségű fedezeti eszközök, amelyek biztosítják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet kifizetés iránti követelése megfeleljen a (2) bekezdésben foglaltaknak, és amelyeket a (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelő biztosítékeszközök fedeznek; vagy
 - a közvállalkozásoknak nyújtott vagy általuk garantált kölcsönök formáját öltő eszközök, az e cikk (4) bekezdésére is figyelemmel.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett kifizetés iránti követelésre a következő jogi követelmények vonatkoznak:
- az eszköz olyan pénzüsszegek kifizetése iránti követelést testesít meg, amelynek minimális értéke mindenkor meghatározható, amely jogilag érvényes és érvényesíthető, amelyre csak az a feltétel vonatkozik, hogy a követelés egy későbbi időpontban jár le, és amelyet jelzálog, teher, zálogjog vagy más garancia fedez;
 - a kifizetés iránti követelést biztosító jelzálog, teher, zálogjog vagy más garancia végrehajtható;
 - a kifizetés iránti követelést biztosító jelzálog, teher, zálogjog vagy más garancia létrehozásával kapcsolatos minden jogi követelmény teljesült;
 - a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a kifizetés iránti követelést biztosító jelzálog, teher, zálogjog vagy garancia révén indokolatlan késedelem nélkül be tudja hajtani a követelés értékét.

A tagállamok előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek azok fedezeti halmazba való felvétele előtt értékeljék a kifizetés iránti követelések végrehajthatóságát és biztosítékeszközök értékesítésének lehetőségét.

- (3) A (1) bekezdés b) pontjában említett biztosítékeszközöknek meg kell felelniük a következő követelmények egyikének:
- a tárgyi biztosítékeszközök esetében léteznek olyan értékelési standardok, amelyeket általában elfogadnak a szakértők, és amelyek megfelelőek az érintett tárgyi biztosítékeszköz számára, és létezik egy nyilvános nyilvántartás, amely rögzíti az említett tárgyi biztosítékeszközökre vonatkozó tulajdonjogot és követeléseket; vagy
 - a kitettségek formájában megjelenő eszközök esetében a kitettségi partner biztonsága és megbízhatósága az adókivetési hatásköréből következik, illetve abból, hogy a partner működési stabilitása és pénzügyi fizetőképessége folyamatos állami felügyelet tárgyát képezi.

Az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett tárgyi biztosítékeszközök hozzájárulnak a fedezett kötvényhez kapcsolódó kötelezettségek fedezéséhez a bármilyen elsőbbségi zálogjoggal kombinált zálogjogok tőkeösszege és az említett tárgyi biztosítékeszközök értékének 70%-a közül a kisebb összegig. Az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett tárgyi biztosítékeszközöknek, amelyek az (1) bekezdés a) pontjában említettek szerint eszközöket fedeznek, nem kell megfelelniük a 70%-os korlátnak vagy az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (1) bekezdésében meghatározott korlátoknak.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában egy adott tárgyi biztosítékeszköze vonatkozóan nem létezik nyilvános nyilvántartás, a tagállamok rendelkezhetnek a tárgyi biztosítékeszköz tulajdonjoga vagy a vele szemben támasztott követelések igazolásának alternatív formájáról, amennyiben az igazolás alternatív formája által biztosított védelem összehasonlítható a nyilvános nyilvántartás által biztosított védelemmel abban az értelemben, hogy az érintett tagállam jogával összhangban lehetővé teszi az érdekelt harmadik felek számára, hogy hozzáférjenek a megterhelt tárgyi biztosítékeszköz azonosításával, a tulajdonjog megállapításával, a terhek dokumentálásával és megállapításával, valamint a biztonsági érdekek érvényesíthetőségével kapcsolatos információkhoz.

(4) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában a közzállalkozásoknak nyújtott kölcsönökkel biztosított vagy a közzállalkozások által elsődleges eszközökként garantált fedezett kötvényekre a minimum 10%-os túlfedezet követelménye és az alábbi feltételek mindegyike vonatkozik:

- a) a közzállalkozások valamely közhatóság által kiadott engedély, koncessziós szerződés vagy más megbízási forma alapján alapvető közszolgáltatásokat nyújtanak;
- b) a közzállalkozások állami felügyelet alá tartoznak;
- c) a közzállalkozások elegendő bevételtermelő kapacitással rendelkeznek, amelyet az biztosít, hogy e közzállalkozások:
 - i. megfelelő rugalmassággal rendelkeznek a nyújtott szolgáltatással kapcsolatos díjak, költségek és követelések beszedésére és növelésére pénzügyi stabilitásuk és fizetőképességük biztosítása érdekében,
 - ii. jogszabályi alapon elegendő pénzügyi támogatásban részesülnek annak érdekében, hogy biztosítsák pénzügyi stabilitásukat és fizetőképességüket az alapvető közszolgáltatások nyújtása fejében, vagy
 - iii. nyereség- és veszteségátruházási megállapodást kötöttek egy közhatósággal.

(5) A tagállamok szabályokat állapítanak meg az (1) bekezdés a) és b) pontjában említettek szerint eszközöket fedező tárgyi biztosítékeszközök értékelésére vonatkozó módszertan és eljárás tekintetében. E szabályoknak legalább az alábbiakat kell biztosítaniuk:

- a) minden egyes tárgyi biztosítékeszköz esetében azt, hogy a fedezeti eszköz fedezeti halmazba való felvételének pillanatában rendelkezésre álljon egy piaci érték szerinti vagy piaci érték alatti vagy jelzálog-hitelbiztosítéki érték szerinti aktuális értékelés;
- b) az értékelést olyan értékelő végezze, aki rendelkezik a szükséges képesítésekkel, képességekkel és tapasztalattal; továbbá
- c) az értékelő a hitelezési döntéshozatali folyamattól független legyen, a tárgyi biztosítékeszköz értékének megállapításakor ne vegyen figyelembe spekulatív elemeket, és a tárgyi biztosítékeszköz értékét átlátható és egyértelmű módon dokumentálja.

(6) A tagállamok előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek eljárásokkal rendelkezzenek annak ellenőrzésére, hogy az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említettek szerint eszközöket fedező tárgyi biztosítékeszközök megfelelő biztosítással rendelkezzenek a kár kockázatával szemben, és hogy a biztosítási kárigényt a 12. cikkel összhangban elkülönítsék.

(7) A tagállamok előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek dokumentációt vezessenek az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett fedezeti eszközökről, valamint a hitelezési politikáiknak az ezen cikket átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek való megfeleléséről.

(8) A tagállamok szabályokat állapítanak meg, amelyek biztosítják a fedezeti halmaz kockázatdiverzifikációját az (1) bekezdés a) pontja szerint nem elfogadható eszközök granularitása és materiális koncentrációja tekintetében.

7. cikk

Az Unión kívül található biztosítékeszközök

(1) A tagállamok a (2) bekezdésre is figyelemmel lehetővé tehetik a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek számára, hogy a fedezeti halmazba az Unión kívül található biztosítékeszközökkel fedezett eszközöket is felvegyenek.

(2) Ha a tagállamok lehetővé teszik az (1) bekezdésben említett eszközök felvételét, akkor a befektetők védelme érdekében a hitelintézetek számára előírják, hogy ellenőrizzék, hogy az említett biztosítékeszközök megfelelnek-e a 6. cikkben meghatározott összes követelménynek. A tagállamok biztosítják, hogy az említett biztosítékeszközök az Unióban

található biztosítésközök által nyújtotthoz hasonló szintű biztonságot kínáljanak, valamint hogy az említett biztosítésközök értékesítése végrehajtásának joghatása megegyezzen az Unióban található biztosítésközök értékesítése végrehajtásának joghatásával.

8. cikk

Csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák

A tagállamok szabályokat állapíthatnak meg a csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák felhasználása tekintetében, amelyek értelmében a csoporthoz tartozó hitelintézet által kibocsátott fedezett kötvényeket (a továbbiakban: a belsőleg kibocsátott fedezett kötvények) fedezeti eszközként használják fel egy ugyanazon csoporthoz tartozó másik hitelintézet általi külső fedezettkötvény-kibocsátással (a továbbiakban: a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények) kapcsolatban. Az említett szabályok legalább a következő követelményeket foglalják magukban:

- a) a belsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket külsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetnek értékesítik;
- b) a belsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket fedezeti eszközként használják fel a fedezeti halmazban a külsőleg kibocsátott fedezett kötvényekhez és a külsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet mérlegében szerepelnek;
- c) a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények fedezeti halmaza csak a csoporton belül egyetlen hitelintézet által belsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket tartalmaz;
- d) a külsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a csoporton kívüli fedezettkötvény-befektetőknek kívánja értékesíteni a külsőleg kibocsátott fedezett kötvényeket;
- e) a belsőleg és a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények kibocsátáskor egyaránt az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete szerinti 1. hitelminőségi besorolásba tartoznak, és esetükben az ezen irányelv 6. cikkében említett elfogadható fedezeti eszközök szolgálnak fedezetül;
- f) a határokon átnyúló, csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák esetében a belsőleg kibocsátott fedezett kötvények fedezeti eszközei megfelelnek a külsőleg kibocsátott fedezett kötvények elfogadhatósági és fedezeti követelményeinek.

Az e cikk első albekezdése e) pontjának alkalmazásában a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a 2. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvények a hitelminőségi besorolásuk lerontását eredményező változást követően továbbra is a csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúra részét képezzék, feltéve, hogy az említett illetékes hatóságok megállapítják, hogy a hitelminőségi besorolás megváltozása nem a 19. cikk (2) bekezdését átütető nemzeti jogi rendelkezésekben meghatározott engedélyezési követelmények megsértésének tudható be. A 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok ezt követően értesítik az EBH-t az ezen albekezdés alapján hozott döntésükről.

9. cikk

Együttes finanszírozás

(1) A tagállamok lehetővé teszik a valamely hitelintézettől származó és egy fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által vásárolt elfogadható fedezeti eszközök fedezettkötvény-kibocsátásnál fedezeti eszközként való felhasználását.

A tagállamok szabályozzák ezeket a vásárlásokat annak biztosítása érdekében, hogy a 6. és 12. cikkben meghatározott követelmények teljesüljenek.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében foglalt követelmény sérelme nélkül, a tagállamok a 2002/47/EK irányelv szerinti, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás útján is engedélyezhetik az átadást.

(3) Az (1) bekezdés második albekezdésében foglalt követelmény sérelme nélkül, a tagállamok engedélyezhetik az olyan eszközök fedezeti eszközként történő felhasználását is, amelyek olyan vállalkozástól származnak, amely nem hitelintézet. Amennyiben a tagállamok élnek ezzel a lehetőséggel, elő kell írniuk, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet vagy értékelje azon vállalkozás hitelnyújtással kapcsolatos szabványait, amelytől a fedezeti eszköz származik, vagy maga végezze el a hitelfelvevő hitelképességének alapos értékelését.

10. cikk

A fedezeti halmaz összetétele

A tagállamok a befektetők védelme érdekében szabályokat állapítanak meg a fedezeti halmazok összetételére vonatkozóan. Az említett szabályok adott esetben feltételeket határoznak meg az olyan elsődleges fedezeti eszközök fedezeti halmazba való, a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek által történő felvétele tekintetében, amelyek eltérő tulajdonságokkal rendelkeznek a strukturális jellemzők, élettartam vagy kockázati profil szempontjából.

11. cikk

A fedezeti halmazban lévő származtatott ügyletek

(1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében csak akkor teszik lehetővé, hogy a fedezeti halmaz származtatott ügyleteket tartalmazzon, ha teljesülnek legalább a következő követelmények:

- a) a fedezeti halmaz kizárólag kockázatfedezeti célból tartalmazza a származtatott ügyleteket, mennyiségüket a fedezett kockázat csökkenése esetén kiigazítják, és megszűnnek, amikor a fedezett kockázat megszűnik;
- b) a származtatott ügyleteket kellően dokumentálják;
- c) a származtatott ügyleteket a 12. cikknek megfelelően elkülönítik;
- d) a származtatott ügyleteket nem lehet megszüntetni a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képzetlensége vagy szanálása esetén;
- e) a származtatott ügyletek megfelelnek a (2) bekezdés alapján megállapított szabályoknak.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben felsorolt követelmények teljesülése érdekében szabályokat állapítanak meg a fedezeti halmazban lévő származtatott ügyletek tekintetében. Az említett szabályok meghatározzák a következőket:

- a) a fedezeti ügyleti partnerekre vonatkozó alkalmassági feltételek;
- b) a származtatott ügyletekkel kapcsolatban rendelkezésre bocsátandó dokumentáció.

12. cikk

A fedezeti eszközök elkülönítése

(1) A tagállamok megállapítják a fedezeti eszközök elkülönítésére vonatkozó szabályokat. Az említett szabályok legalább a következő követelményeket foglalják magukban:

- a) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet mindenkor azonosítani tudja valamennyi fedezeti eszközt;
- b) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetet jogilag kötelező erejű és végrehajtható előírás kötelezi valamennyi fedezeti eszköz elkülönítésére;
- c) valamennyi fedezeti eszköz védett harmadik felek követeléseivel szemben, és a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett elsőbbségi követelés teljesítéséig nem képezi részét a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet csődvagyonának.

Az első albekezdés alkalmazásában a fedezeti eszközök magukban foglalják a származtatott ügyletek pozícióival kapcsolatban kapott biztosítékokat is.

(2) A fedezeti eszközök (1) bekezdésben említett elkülönítése a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képzetlensége vagy szanálása esetén is alkalmazandó.

13. cikk

Fedezetellenőr

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek fedezetellenőrt nevezzenek ki a fedezeti halmaznak a 6–12. és a 14–17. cikkben meghatározott követelmények tekintetében való folyamatos ellenőrzése céljából.

(2) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdés szerinti lehetőséggel, akkor szabályokat kell megállapítaniuk legalább a következők tekintetében:

- a) a fedezetellenőr kinevezése és felmentése;
- b) a fedezetellenőrre vonatkozó alkalmassági feltételek;
- c) a fedezetellenőr szerepe és feladatai, ideértve a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képességének vagy szanálásának esetét is;
- d) a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok számára való jelentéstételi kötelezettség;
- e) a fedezetellenőr feladatainak ellátásához szükséges információkhoz való hozzáférés joga.

(3) Amennyiben a tagállamok élnek az (1) bekezdésben foglalt lehetőséggel, a fedezetellenőr elkülönül és független a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézettől és az említett hitelintézet könyvvizsgálójától.

A tagállamok azonban engedélyezhetik, hogy a fedezetellenőr ne különüljön el a hitelintézettől (a továbbiakban: a belső fedezetellenőr), amennyiben:

- a) a belső fedezetellenőr független a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet hitelezési döntéssel kapcsolatos eljárásától;
- b) a (2) bekezdés a) pontjának sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a belső fedezetellenőrt ne lehessen megfosztani az említett feladatától a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet felügyeleti funkciójában eljáró irányító testületének előzetes jóváhagyása nélkül; továbbá
- c) a belső fedezetellenőr szükség esetén közvetlen hozzáféréssel rendelkezik a felügyeleti funkciójában eljáró irányító testülethez.

(4) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdés szerinti lehetőséggel, erről értesítik az EBH-t.

14. cikk

A befektetők tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által a fedezettkötvény-programjaikról nyújtott tájékoztatás kellően részletes legyen ahhoz, hogy a befektetők értékelni tudják a program profilját és kockázatait, és elvégezhesék előzetes vizsgálataikat.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés alkalmazásában biztosítják, hogy a befektetők legalább negyedévente megkapják a tájékoztatást, amelynek tartalmaznia kell legalább a következő minimális portfólióinformációkat:

- a) a fedezeti halmaz és a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány értéke;
- b) a nemzetközi értékpapír-azonosító számok (ISIN) jegyzéke az adott program keretébe tartozó valamennyi olyan fedezettkötvény-kibocsátás tekintetében, amely ISIN azonosító számmal rendelkezik;
- c) a fedezeti eszközök földrajzi eloszlása és típusa, a fedezett hitelek nagysága és az értékelési módszer;
- d) a piaci kockázatra vonatkozó részletek, ideértve a kamatláb- és devizakockázatot, valamint a hitel- és likviditási kockázatokat;
- e) a fedezeti eszközöknek és a fedezett kötvényeknek a lejárat szerkezete, beleértve adott esetben a lejárat meghosszabbítását kiváltó események áttekintését is;
- f) az előírt és rendelkezésre álló fedezeti szint, valamint a jogszabályban előírt, a szerződéses és az önkéntes túlfedezet szintje;
- g) azon hitelek százalékos aránya, amelyek esetében úgy tekintik, hogy az 575/2013/EU rendelet 178. cikk értelmében nemteljesítés következett be, és minden olyan esetben, amikor a kölcsönök több mint 90 napja késedelmeseek.

A tagállamok biztosítják, hogy a 8. cikkben említett, csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrák hatálya alá tartozó, külsőleg kibocsátott fedezett kötvények esetében az e bekezdés első albekezdésében említett információkat, illetve az azokra mutató hivatkozást a befektetők a csoport valamennyi belsőleg kibocsátott kötvényállománya tekintetében megkapják. A tagállamok biztosítják, hogy a befektetők az említett tájékoztatást legalább összesített formában megkapják.

(3) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek a honlapjukon tegyék közzé az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően a befektetők rendelkezésére bocsátott tájékoztatást. A tagállamok nem írhatják elő az említett hitelintézetek számára, hogy ezeket az információkat papíron tegyék közzé.

II. szakasz

Fedezeti és likviditási követelmények

15. cikk

Fedezeti követelmények

(1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezettkötvény-programok mindenkor feleljenek meg legalább a (2)–(8) bekezdésben meghatározott fedezeti követelményeknek.

(2) A fedezett kötvények minden kötelezettségére kiterjednek a fedezeti eszközökhöz kapcsolódó kifizetés iránti követelések.

(3) A (2) bekezdésben említett kötelezettségek a következőket foglalják magukban:

- a) a forgalomban lévő fedezett kötvények tőkeösszegének kifizetésére vonatkozó kötelezettségek;
- b) a forgalomban lévő fedezett kötvények kamatainak kifizetésére vonatkozó kötelezettségek;
- c) a 11. cikknek megfelelően tartott származtatott ügyletekhez kapcsolódó kifizetési kötelezettségek; továbbá
- d) a fedezettkötvény-program felszámolásának várható fenntartási és igazgatási költségei.

Az első albekezdés d) pontja alkalmazásában a tagállamok lehetővé tehetik az egyösszegű átalány kiszámítását.

(4) A fedezeti követelmény teljesítéséhez a következő fedezeti eszközök járulnak hozzá:

- a) az elsődleges eszközök;
- b) a helyettesítő eszközök;
- c) a 16. cikknek megfelelően tartott likvid eszközök; továbbá
- d) a 11. cikknek megfelelően tartott származtatott ügyletekhez kapcsolódó kifizetés iránti követelések;

A fedezethez nem járulnak hozzá azok a fedezetlen követelések, amelyek az 575/2013/EU rendelet 178. cikke alapján nemteljesítőnek minősülnek.

(5) A tagállamok a (3) bekezdés első albekezdése c) pontjának és a (4) bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazásában szabályokat állapítanak meg a származtatott ügyletek értékelése tekintetében.

(6) A szükséges fedezetet úgy kell kiszámítani, hogy valamennyi fedezeti eszköz teljes tőkeösszege elérje vagy meghaladja a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány teljes tőkeösszegét (a továbbiakban: a névértékely).

A tagállamok lehetővé tehetik más számítási elv alkalmazását, ha az nem eredményez a névértékely szerint számítottnál nagyobb arányú fedezetet.

A tagállamok meghatározzák a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány után fizetendő kamatok és a fedezeti eszközök után követelt kamatok kiszámítására vonatkozó szabályokat, amelyeknek az alkalmazandó számviteli standardokkal összhangban tükrözniük kell a megbízható prudenciális elveket.

(7) A (6) bekezdés első albekezdésétől eltérve a tagállamok megbízható prudenciális elveket tükröző és az alkalmazandó számviteli standardoknak megfelelő módon lehetővé tehetik, hogy a fedezeti eszköz jövőbeli követelt kamatainak – a megfelelő fedezett kötvény után fizetendő nettó jövőbeni kamatokkal csökkentett– értékét figyelembe vegyék a fedezett kötvényhez kapcsolódó tőketörlesztési kötelezettség fedezetében jelentkező esetleges hiányok kiegyensúlyozása érdekében, amennyiben az 575/2013/EU rendelet 33. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározottak szerint szoros kapcsolat áll fenn, az alábbi feltételek mellett:

- a) a fedezeti eszköz élettartama alatt kapott és a megfelelő fedezett kötvényhez kapcsolódó fizetési kötelezettség fedezetéhez szükséges kifizetéseket a 12. cikkel összhangban elkülönítik, vagy a fedezeti halmazba foglalják bele a 6. cikkben említett fedezeti eszközök formájában a kifizetések esedékessé válásáig; továbbá
- b) a fedezeti eszköz előzetes kifizetése csak az 575/2013/EU rendelet 33. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott kézbesítési lehetőség révén, vagy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által névértéken lehívható fedezett kötvények esetében a lehívott fedezett kötvények legalább névértékének a fedezeti eszköz kölcsönfelvevője általi megfizetése révén lehetséges.
- (8) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti eszközök és a kötelezettségek számítása azonos módszerrel történjen. A tagállamok lehetővé tehetik más számítási módszerek alkalmazását, egyrészt a fedezeti eszközök, másrészt a kötelezettségek számítása tekintetében, ha azok alkalmazása nem eredményez magasabb fedezetiszint-arányt, mint a fedezeti eszközök és a kötelezettségek azonos módszerrel történő számítása.

16. cikk

A fedezeti halmaz likviditási pufférére vonatkozó követelmény

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezeti halmaz mindenkor tartalmazzon egy olyan, likvid eszközökből álló likviditási puffert, amely rendelkezésre áll a fedezettkötvény-program nettó likviditáskiáramlásának fedezete céljából.
- (2) A fedezeti halmaz likviditási pufférének a következő 180 napon keresztül fedezetet kell biztosítania a maximális összesített nettó likviditáskiáramlásra.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti halmaz e cikk (1) bekezdésében említett likviditási puffere a következő típusú, ezen irányelv 12. cikkével összhangban elkülönített eszközökből álljon:
- a) az 575/2013/EU rendelet 460. cikke értelmében elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló rendelet szerinti 1., 2A. vagy 2B. szintű eszköznek minősülő eszközök, amelyeket az említett felhatalmazáson alapuló rendelettel összhangban értékeltek, és amelyeket nem a magát a fedezett kötvényt kibocsátó hitelintézet, annak anyavállalata (kivéve, ha utóbbi nem hitelintézet közzszektorbeli intézménynek minősül), leányvállalata, anyavállalatának másik leányvállalata vagy a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló értékpapírosítási célú gazdasági egység bocsátott ki;
- b) hitelintézetekkel szembeni rövid lejáratú kitétségek, amelyek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti 1. vagy 2. hitelminőségi besorolásba tartoznak, vagy hitelintézetekkel szembeni rövid lejáratú betétek, amelyek az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásba tartoznak.

A tagállamok korlátozhatják az első albekezdés a) és b) pontjának céljából használandó likvid eszközök fajtáit.

A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti halmaz likviditási pufféréhez ne járulhassanak hozzá az 575/2013/EU rendelet 178. cikke szerint nemteljesítőnek tekintett kitétségekből eredő fedezetlen követelések.

(4) Ha a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet más uniós jogi aktusokban meghatározott likviditási követelmények hatálya alá tartozik, ami a fedezeti halmaz likviditási pufférével való átfedéshez vezethet, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1), (2) és (3) albekezdést átültető nemzeti jogi rendelkezéseket nem alkalmazzák az említett uniós jogi aktusok által előírt időszakra. A tagállamok csak addig alkalmazhatják ezt a lehetőséget, ameddig az említett uniós jogi aktusok módosítása az átfedés elkerülése érdekében alkalmazandóvá nem válik, és a lehetőség alkalmazásáról tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az EBH-t.

(5) A tagállamok lehetővé tehetik, hogy a meghosszabbítható lejáratú szerkezetek esetében a tőkeösszeg számítása a fedezett kötvényre vonatkozó szerződéses feltételeknek megfelelően a végső lejáratú időpontra alapuljon.

(6) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az (1) bekezdés ne legyenek alkalmazandó olyan fedezett kötvények esetében, amelyek hozzáigazítási követelmények hatálya alá tartoznak.

17. cikk

A meghosszabbítható lejárati szerkezetekre vonatkozó feltételek

- (1) A tagállamok lehetővé tehetik meghosszabbítható lejárati szerkezetű fedezett kötvények kibocsátását, ha a befektetők védelmét legalább a következők biztosítják:
- a) a lejárati meghosszabbítását csak a nemzeti jogban meghatározott objektív események válthatják ki, és az nem lehet a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet mérlegelésének eredménye;
 - b) a lejárati meghosszabbítását kiváltó eseményeket a fedezett kötvény szerződési feltételeiben határozzák meg;
 - c) a lejárati szerkezetéről a befektetőknek nyújtott tájékoztatás elegendő ahhoz, hogy a befektetők meg tudják állapítani a fedezett kötvény kockázatát, és részletes leírást ad a következőkről:
 - i. a lejárati meghosszabbítását kiváltó események;
 - ii. a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képességének vagy szanálásának következményei a lejárati meghosszabbítása tekintetében;
 - iii. a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságoknak és adott esetben a különleges vagyonfelügyelőnek a lejárati meghosszabbításával kapcsolatos szerepe;
 - d) a fedezett kötvény végső lejárati időpontja mindenkor meghatározható;
 - e) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetési képessége vagy szanálása esetén a futamidő meghosszabbítása nem befolyásolja a fedezett kötvény-befektetők sorrendjét, illetve nem fordítja meg a fedezett kötvény-program eredeti lejárati ütemtervében szereplő sorrendet;
 - f) a lejárati meghosszabbítása nem változtatja meg a fedezett kötvényeknek a 4. cikkben említett kettős fedezettel és az 5. cikkben említett csődtávolsággal kapcsolatos strukturális jellemzőit.
- (2) Ha a tagállamok lehetővé teszik meghosszabbítható lejárati szerkezetű fedezett kötvények kibocsátását, erről megfelelően értesítik az EBH-t.

III. CÍM

A FEDEZETT KÖTVÉNYEK KÖZFELÜGYELETE

18. cikk

A fedezett kötvények közfelügyelete

- (1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezett kötvény-kibocsátás a fedezett kötvények közfelügyeletének hatálya alá tartozzon.
- (2) A tagállamok a fedezett kötvények (1) bekezdésben említett közfelügyelete céljából kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot. A kijelölt hatóságokról értesítik a Bizottságot és az EBH-t, és tájékoztatást nyújtanak a funkciók és a feladatok felosztásáról.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésekben megállapított követelmények teljesítésének értékelése céljából ellenőrizzék a fedezett kötvények kibocsátását.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek tartsák nyilván a fedezett kötvény-programmal kapcsolatos ügyleteiket, továbbá megfelelő és célszerű dokumentációs rendszerekkel és eljárásokkal rendelkezzenek.
- (5) A tagállamok megfelelő intézkedésekkel biztosítják továbbá, hogy az e cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok be tudják szerezni azokat az információkat, amelyek az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésekben megállapított követelmények teljesítésének értékeléséhez, az említett követelmények esetleges megsértésének vizsgálatához, továbbá a 23. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelő közigazgatási szankciók és más közigazgatási intézkedések meghozatalához szükségesek.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek a fedezett kötvények közfelügyeletéhez kapcsolódó feladatok ellátásához szükséges szakértelemmel, erőforrásokkal, működési kapacitással, hatáskörrel és függetlenséggel.

19. cikk

A fedezettkötvény-programok engedélyezése

(1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezettkötvény-programot engedélyeztetni kell, mielőtt annak keretében fedezett kötvényeket bocsátanak ki. A tagállamok ezzel az engedélyezési hatáskörrel a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságokat ruházzák fel.

(2) A tagállamok megállapítják az (1) bekezdésben említett engedélyezés követelményeit, ideértve legalább a következőket:

- a) a fedezettkötvény-kibocsátást meghatározó megfelelő működési program;
- b) a befektetők védelmét célzó megfelelő politikák, eljárások és módszerek a fedezeti halmazban szereplő kölcsönök jóváhagyása, módosítása, megújítása és refinanszírozása tekintetében;
- c) a fedezettkötvény-programhoz rendelt külön vezetőség és személyzet, amely megfelelő képesítéssel és ismeretekkel rendelkezik a fedezett kötvények kibocsátása és a fedezettkötvény-program igazgatása tekintetében;
- d) a fedezeti halmaz olyan igazgatási felépítése és annak olyan ellenőrzése, amely megfelel az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésekben megállapított alkalmazandó követelményeknek.

20. cikk

A fedezett kötvények közfelügyelete fizetésektelenség vagy szanálás esetén

(1) A 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet szanálása esetén együttműködnek a szanálási hatósággal annak érdekében, hogy védjék a fedezettkötvény-befektetők jogait és érdekeit, többek között legalább annak ellenőrzésével, hogy a szanálási eljárás alatt biztosított legyen a fedezettkötvény-program folyamatos és megbízható igazgatása.

(2) A tagállamok előírhatják egy különleges vagyonfelügyelő kinevezését annak érdekében, hogy védjék a fedezettkötvény-befektetők jogait és érdekeit, többek között legalább annak ellenőrzésével, hogy a szükséges időszak alatt biztosított legyen a fedezettkötvény-program folyamatos és megbízható igazgatása.

Ha a tagállamok élnek ezzel a lehetőséggel, akkor előírhatják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságai hagyják jóvá a különleges vagyonfelügyelő kinevezését és felmentését. Az említett lehetőséggel élő tagállamoknak legalább azt elő kell írniuk, hogy az említett illetékes hatóságok vegyenek részt a különleges vagyonfelügyelő kinevezésében és felmentésében.

(3) Ha a tagállamok a (2) bekezdésnek megfelelően különleges vagyonfelügyelő kinevezését írják elő, akkor legalább a következők tekintetében meg kell állapítaniuk a különleges vagyonfelügyelő feladatairól és felelősségi köreiről szóló szabályokat:

- a) a fedezett kötvényekhez kötődő kötelezettségek teljesítése;
- b) a fedezeti eszközök kezelése és értékesítése, ideértve az eszközöknek a fedezett kötvényekből eredő kötelezettségekkel együtt való átruházását egy másik, fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetre;
- c) azon jogügyletek, amelyek a fedezeti halmaz szabályos igazgatásához, a fedezett kötvényekből eredő kötelezettségek fedezetének folyamatos ellenőrzéséhez, a fedezeti halmaz eszközeinek fedezeti halmazba történő visszahozatalát célzó eljárások megindításához és a fedezett kötvényekből eredő összes kötelezettség teljesítése után fennmaradó eszközöknek a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet csődvagyonába való átvezetéséhez szükségesek.

A tagállamok az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában lehetővé tehetik a különleges vagyonfelügyelő számára, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetésektelensége esetén az adott hitelintézet által kiadott engedély alapján működjön, ugyanazon működési követelményeknek megfelelően.

(4) A tagállamok a fizetésektelenségi és a szanálási eljárások alkalmazásában biztosítják a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok, a különleges vagyonfelügyelő – ha ilyen vagyonfelügyelőt kineveztek – és szanálás esetén a szanálási hatóságok közötti koordinációt és információcserét.

21. cikk

Az illetékes hatóságok számára való jelentéstétel

(1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében előírják, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok számára jelentsék a (2) bekezdésben a fedezettkötvény-programok kapcsán meghatározott információkat. Az említett jelentéstételnek rendszeresen és ezen illetékes hatóságok kérésére kell megtörténnie. A tagállamok megállapítják az említett rendszeres jelentéstétel gyakoriságára vonatkozó szabályokat.

(2) Az (1) bekezdés alapján megállapítandó jelentéstételi kötelezettségnek legalább a következők tekintetében elő kell írnia információk benyújtását:

- a) az eszközök elfogadhatósága és a fedezeti halmazra vonatkozó követelmények a 6–11. cikkel összhangban;
- b) a fedezeti eszközök elkülönítése a 12. cikkel összhangban;
- c) adott esetben a fedezetellenőr működése a 13. cikkel összhangban;
- d) fedezeti követelmények a 15. cikkel összhangban;
- e) a fedezeti halmaz likviditási puffere a 16. cikkel összhangban;
- f) adott esetben a meghosszabbítható lejárati szerkezetekre vonatkozó feltételek a 17. cikkel összhangban.

(3) A tagállamok szabályokat írnak elő a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet fizetéseképtelensége vagy szanálása esetén a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet által a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok számára a (2) bekezdés alapján nyújtandó információkra vonatkozóan.

22. cikk

Az illetékes hatóságoknak a fedezett kötvények közfelügyeletével kapcsolatos hatásköre

(1) A tagállamok a befektetők védelme érdekében a fedezett kötvények közfelügyeletének ellátásához szükséges minden felügyeleti, vizsgálati és szankciós hatáskörrel felruhazzák a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatáskör legalább a következőkre vonatkozik:

- a) a 19. cikk szerinti engedély megadása vagy az engedély elutasítása;
- b) a fedezettkötvény-program rendszeres felülvizsgálata az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek való megfelelés értékelése céljából;
- c) helyszíni és helyszínen kívüli ellenőrzések végrehajtása;
- d) a 23. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelő közigazgatási bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatala;
- e) a fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos felügyeleti iránymutatások elfogadása és alkalmazása.

23. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) A tagállamok büntetőjogi szankciók megállapítására vonatkozó jogának sérelme nélkül a tagállamok megállapítják legalább a következő helyzetekben alkalmazandó megfelelő közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalának szabályait:

- a) a hitelintézet valótlan nyilatkozattétel vagy más szabálytalanság útján szerezte meg a fedezettkötvény-programra vonatkozó engedélyt;
- b) a hitelintézet már nem felel meg a fedezettkötvény-programra vonatkozó engedély feltételeinek;
- c) a hitelintézet a 19. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelő engedély megszerzése nélkül bocsát ki fedezett kötvényeket;

- d) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 4. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben meghatározott követelményeknek;
- e) a hitelintézet olyan fedezett kötvényeket bocsát ki, amelyek nem felelnek meg a 5. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben meghatározott követelményeknek;
- f) a hitelintézet olyan fedezett kötvényeket bocsát ki, amelyek nem rendelkeznek a 6. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelő fedezettel;
- g) a hitelintézet olyan fedezett kötvényeket bocsát ki, amelyek fedezetül az Unión kívül található eszközök szolgálnak, megsértve a 7. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben meghatározott követelményeket;
- h) a hitelintézet fedezett kötvényeit a csoporton belüli összevont fedezettkötvény-struktúrával fedezi, megsértve a 8. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben meghatározott követelményeket;
- i) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 9. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben az együttes finanszírozás kapcsán meghatározott feltételeknek;
- j) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 10. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben a fedezeti halmaz összetétele kapcsán meghatározott követelményeknek;
- k) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a származtatott ügyleteknek a fedezeti halmazban való szerepeltetése tekintetében a 11. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben meghatározott feltételeknek;
- l) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 12. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben a fedezeti eszközök elkülönítése kapcsán meghatározott követelményeknek;
- m) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a 14. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezéseket megsértve elmulasztja a jelentéstételt, illetve hiányos vagy pontatlan információkat bocsát rendelkezésre;
- n) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a 16. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezéseket megsértve ismételtelen vagy tartósan elmulasztja a fedezeti halmaz likviditási pufférének fenntartását;
- o) a meghosszabbítható lejáratú szerkezetű fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet nem felel meg a 17. cikket átültető nemzeti jogi rendelkezésekben a meghosszabbítható lejáratú szerkezetek kapcsán meghatározott feltételeknek;
- p) a fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet a 21. cikk (2) bekezdését átültető nemzeti jogi rendelkezéseket megsértve elmulasztja a kötelezettségeire vonatkozó jelentéstételt, illetve hiányos vagy pontatlan információkat bocsát rendelkezésre.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy olyan jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vehető ki, nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket. A tagállamok ilyen esetekben közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett szankcióknak és intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

- a) a fedezettkötvény-programra vonatkozó engedély visszavonása;
- b) a jogsértést elkövető természetes vagy jogi személy személyazonosságának és a jogsértés természetének nyilvános közzététele a 24. cikknek megfelelően;
- c) a természetes vagy jogi személyt a jogsértő magatartás folytatásától és megismétlésétől tiltó végzés meghozatala;
- d) közigazgatási pénzbírság kiszabása.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról is, hogy az (1) bekezdésben említett szankciókat és intézkedéseket ténylegesen végrehajtsák.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság összegének meghatározásakor a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok – adott esetben – figyelembe vegyék az összes következő körülményt:

- a) a jogsértés súlyossága és fennállásának időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, többek között a jogi személy teljes árbevételének vagy a természetes személy éves jövedelmének figyelembevételével;

- d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által a jogsértés révén elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben az említett haszon vagy veszteség meghatározható;
- e) a jogsértés révén harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben az említett veszteség meghatározható;
- f) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személynek a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságokkal való együttműködésének a szintje;
- g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett bármely korábbi jogsértés;
- h) a jogsértés tényleges vagy potenciális rendszerszintű következményei.

(5) Amennyiben az (1) bekezdésben említett rendelkezések jogi személyekre alkalmazandók, a tagállamok azt is biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében meghatározott közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket a vezető testület tagjaira, és más olyan egyénekre is alkalmazzák, akik a nemzeti jog szerint felelősek a jogsértésért.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatala előtt lehetőséget adjanak az érintett természetes vagy jogi személy meghallgatására. A meghallgatáshoz való jog alóli kivételek alkalmazhatók azon egyéb közigazgatási intézkedések elfogadására, amelyek esetében sürgős intézkedésre van szükség a harmadik feleknek okozott jelentős veszteségek vagy a pénzügyi rendszer jelentős károsodásának megelőzése érdekében. Ilyen esetben az érintett személy számára az ilyen közigazgatási intézkedés elfogadása után a lehető leghamarabb meghallgatási lehetőséget kell biztosítani, és adott esetben az intézkedést felül kell vizsgálni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket előíró határozatokat kellően indokolják meg, és azokkal szemben jogorvoslattal lehessen élni.

24. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezések foglaljanak magukban olyan szabályokat, amelyek előírják a közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok honlapjain való, indokolatlan késedelem nélküli közzétételét. Ugyanezen kötelezettségek alkalmazandók azokra az esetekre, amikor egy tagállam úgy dönt, hogy büntetőjogi szankciókat ír elő a 23. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban.

(2) Az (1) bekezdés alapján elfogadott szabályoknak elő kell írniuk legalább azon határozatok közzétételét, amelyek ellen nem nyújtottak be fellebbezést vagy már nem lehet fellebbezést benyújtani, és amelyeket az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezések megsértése miatt hoztak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen közzététel foglalja magában a jogsértés típusára és jellegére, továbbá a szankcióval vagy intézkedéssel sújtott természetes vagy jogi személy személyazonosságára vonatkozó információkat. A (4) bekezdésre figyelemmel a tagállamok biztosítják továbbá, hogy ezeket az információkat indokolatlan késedelem nélkül tegyék közzé, miután a címzettet tájékoztatták a szankcióról vagy az intézkedésről, továbbá a szankciót vagy az intézkedést előíró határozatnak a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok hivatalos honlapjain való közzétételéről.

(4) Ha a tagállamok engedélyezik a szankciókat vagy egyéb intézkedéseket előíró olyan határozat közzétételét, amely ellen fellebbezés van folyamatban, a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságoknak hivatalos honlapjaikon haladéktalanul közzé kell tenniük a jogorvoslat állására és annak kimenetelére vonatkozó információkat is.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok a következő körülmények bármelyikének fennállásakor anonimizáltan és a nemzeti jognak megfelelően tegyék közzé a szankciókat vagy intézkedéseket előíró határozatot:

- a) ha a szankciót vagy intézkedést természetes személyre szabták ki, és a személyes adatok közzététele aránytalan lenne;
- b) ha a közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő nyomozást;
- c) ha a közzététel megállapítható aránytalan veszteséget okozna az érintett hitelintézeteknek vagy természetes személyeknek.

(6) Amennyiben egy tagállam szankciót vagy intézkedést előíró határozatot tesz közzé anonimizált módon, lehetővé teheti a releváns adatok közzétételének elhalasztását.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciót vagy intézkedést előíró határozatot érvénytelenítő jogerős bírósági határozatot is közzétegyék.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a (2)–(6) bekezdésben említett közzétételek legalább a közzétételtől számított öt éven át fennmaradjanak a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok hivatalos honlapjain. A közzétételben szereplő személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó személyesadat-védelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők a hivatalos honlapon. Az ilyen megőrzési időszak meghatározása az érintett tagállamok jogszabályaiban előírt elévülési idők figyelembevételével történik, de az semmi esetre sem lehet tíz évnél hosszabb.

(9) A 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t minden előírt közigazgatási szankcióról és egyéb közigazgatási intézkedésről, beleértve adott esetben a kapcsolódó jogorvoslati kérelmeket és azok kimenetelét. A tagállamok biztosítják, hogy az említett illetékes hatóságok részletes tájékoztatást kapjanak az elrendelt büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos jogerős ítéletekről, amely tájékoztatást az említett illetékes hatóságoknak be kell nyújtaniuk az EBH-nak is.

(10) Az EBH a vele közölt közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket központi adatbázisban nyilvántartja. Ehhez az adatbázishoz kizárólag a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az e cikk (9) bekezdésével összhangban általuk szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

25. cikk

Együtműködési kötelezettség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok szorosan együttműködjenek azokkal az illetékes hatóságokkal, amelyek a hitelintézetekre alkalmazandó uniós jognak megfelelően a hitelintézetek általános felügyeletét látják el, valamint egy fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézet szanalása esetén a szanalási hatósággal.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok egymással is szorosan együttműködjenek. Az említett együttműködés magában foglalja azon információk egymással való megosztását is, amelyek a másik hatóság számára relevánsak az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezések szerinti felügyeleti feladatai ellátásához.

(3) A tagállamok az e cikk (2) bekezdése második mondatának alkalmazásában biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok közölgék:

- a) a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt másik illetékes hatóság kérésére az összes releváns információt; és
- b) saját kezdeményezésükre minden alapvető információt a 18. cikk (2) bekezdése szerint a másik tagállamokban kijelölt egyéb illetékes hatóságokkal.

(4) A tagállamok azt is biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok ezen irányelv alkalmazásában együttműködjenek az EBH-val, vagy adott esetben az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁸⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

(5) E cikk alkalmazásában az az információ minősül alapvetőnek, amely lényegesen befolyásolja a fedezettkötvény-kibocsátás értékelését egy másik tagállamban.

26. cikk

Közzétételi követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok a hivatalos honlapjaikon indokolatlan késedelem nélkül közzétegyék a következő információkat:

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- a) a fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatban elfogadott nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések és általános iránymutatások szövege;
- b) a fedezett kötvények kibocsátására engedéllyel rendelkező hitelintézetek jegyzéke;
- c) az „európai fedezett kötvény” logó használatára jogosult fedezett kötvények, és az „európai (prémium) fedezett kötvény” logó használatára jogosult fedezett kötvények jegyzéke.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a különböző tagállamoknak a 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságai által alkalmazott módszereket érdemben össze lehessen hasonlítani. Ezen információkat a változásokat figyelembe véve érdekében aktualizálni kell.

(3) A 18. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok az (1) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásában évente értesítik az EBH-t az (1) bekezdés b) pontjában említett hitelintézetek és az (1) bekezdés c) pontjában említett fedezett kötvények jegyzékeiről.

IV. CÍM

LOGÓ

27. cikk

Logó

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az „európai fedezett kötvény” logót és annak az Unió valamennyi hivatalos nyelvén készült hivatalos fordítását kizárólag azon fedezett kötvények tekintetében használják, amelyek megfelelnek az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az „európai (prémium) fedezett kötvény” logót és annak az Unió valamennyi hivatalos nyelvén készült hivatalos fordítását kizárólag azon fedezett kötvények tekintetében használják, amelyek megfelelnek az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek, valamint megfelelnek az (EU) 2019/2160 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁹⁾ módosított 575/2013/EU rendelet 129. cikkében megállapított követelményeknek.

V. CÍM

MÁS IRÁNYELVEK MÓDOSÍTÁSAI

28. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosítása

A 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdése a következőképpen módosul:

1. Az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított 5%-os korlátot legfeljebb 25%-ra emelhetik, ha a kötvényeket 2022. július 8. előtt bocsátották ki, és azok teljesítik az ezen bekezdés – a kibocsátásuk időpontjában alkalmazandó – követelményeit, vagy ha a kötvények az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikkének 1. pontja szerinti, fedezett kötvényekre vonatkozó fogalom meghatározás hatálya alá tartoznak.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2019.12.18., 29. o.)”

2. A harmadik albekezdést el kell hagyni.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2160 rendelete (2019. november 27.) az 575/2013/EU rendelet fedezett kötvények formájában fennálló kettőségei tekintetében történő módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

29. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosítása

A 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 96. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„96. „fedezett kötvény”: az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvény, vagy – a 2022. július 8. előtt kibocsátott instrumentum tekintetében – a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) – a kibocsátás időpontjában alkalmazandó – 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvény;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L 328, 2019.12.18., 29. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).”

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2022. július 8. előtt kibocsátott azon fedezett kötvényekre, amelyek megfelelnek a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében meghatározott – a kibocsátásuk időpontjában alkalmazandó – követelményeknek, ne vonatkozzanak az ezen irányelv 5–12., 15., 16., 17. és 19. cikkében meghatározott követelmények, de lejáratukig az ezen irányelvnek megfelelően továbbra is fedezett kötvénynek legyenek nevezhetők.

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv 18. cikke (2) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok nyomon követik a 2022. július 8. előtt kibocsátott fedezett kötvényeknek a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében meghatározott – a kibocsátásuk időpontjában alkalmazandó – követelményeknek, valamint az ezen irányelv követelményeinek való megfelelést, amennyiben azok e bekezdés első albekezdésével összhangban alkalmazandók.

(2) A tagállamok alkalmazhatják az (1) bekezdést azon fedezett kötvények adagolt kibocsátásai esetében is, amelyek tekintetében az ISIN azonosító számok megnyitása ... 2022. július 8. előtt kezdődő és 24 hónappal az említett időpont után záródó időszakban történik, feltéve, hogy e kibocsátások megfelelnek az alábbi követelmények mindegyikének:

- a) a fedezett kötvény lejárati időpontja 2027. július 8. elé esik;
- b) a 2022. július 8. után adagolt kibocsátások teljes kibocsátási volumene nem haladja meg az említett időpontban forgalomban lévő fedezett kötvények teljes kibocsátási volumenének kétszeresét;
- c) lejáratkor a fedezett kötvények teljes kibocsátási volumene nem haladja meg a 6 000 000 000EUR-t vagy az annak megfelelő, hazai pénznemben kifejezett összeget;
- d) a biztosítéskeszközök abban a tagállamban találhatóak, amely alkalmazza az (1) bekezdést a fedezett kötvények adagolt kibocsátásai esetében.

31. cikk

Felülvizsgálatok és jelentések

(1) 2024. július 8-ig a Bizottság az EBH-val szorosan együttműködve – adott esetben jogalkotási javaslatlal kísért – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy a fedezett kötvényekkel kapcsolatos nemzetközi fejleményeknek, különösen a harmadik országbeli jogszabályi keretek fejlődésének figyelembevételével érdemes-e és hogyan érdemes egyenértékűséget bevezetni a harmadik országbeli fedezett kötvényeket kibocsátó hitelintézetek és e fedezett kötvényekbe befektetők tekintetében.

(2) 2025. július 8-ig a Bizottság az EBH-val szorosan együttműködve jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról a befektetők védelmének mértéke tekintetében és a fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos uniós fejleményekről. A jelentés tartalmazza a további lépésekre vonatkozó esetleges ajánlásokat. A jelentésnek tartalmaznia kell a következőkre vonatkozó információkat:

- a) a fedezettkötvény-kibocsátási engedélyek számának alakulását;
- b) az ezen rendeletet átültető nemzeti jogi rendelkezésekkel és az 575/2013/EU rendelet 129. cikkével összhangban kibocsátott fedezett kötvények számának alakulását;
- c) a fedezettkötvény-kibocsátás fedezetül szolgáló eszközökkel kapcsolatos fejleményeket;
- d) a túlfedezet szintjének alakulását;
- e) határon átnyúló fedezettkötvény-befektetéseket, ideértve a harmadik országokat érintő befelé és kifelé irányuló befektetéseket;
- f) a meghosszabbítható lejáratú szerkezetű fedezettkötvény-kibocsátással kapcsolatos fejleményeket;
- g) az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (1) bekezdésében említett kitétségek használatából eredő kockázatokkal és előnyökkel kapcsolatos fejleményeket;
- h) a fedezettkötvény-piac működését.

(3) A tagállamok 2024. július 8-ig benyújtják a Bizottságnak a (2) bekezdésben felsorolt kérdésekre vonatkozó információkat.

(4) A Bizottság 2024. július 8-ig, azt követően, hogy megbízást adott meghosszabbítható lejáratú szerkezetű fedezett kötvényekből adódó kockázatok és előnyök értékeléséről tanulmány elkészítésére, és e tanulmányt megkapta, továbbá az EBH-val folytatott konzultációt követően jelentést fogad el, és benyújtja e tanulmányt és e jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben jogalkotási javaslattal együtt.

(5) A Bizottság 2024. július 8-ig jelentést fogad el egy „Biztosítékkal fedezett európai befektetési jegy” elnevezésű kettős fedezeti eszköz esetleges bevezetéséről. A Bizottság e jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

32. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2021. július 8-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok legkésőbb 2022. július 8-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2019. november 27-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

D. M. SASSOLI

a Tanács részéről

az elnök

T. TUPPURAINEN
